

Jesu Kristi uppenbarelse

av

William Marrion Branham

William Marrion Branham

Förord

Pastor William Branham föddes i Kentuckybergen den 6 april 1909. Hans föräldrar var enkla landsortsbor, som inte hade någon religiös anknytning. Efter sin omvändelse ordinerades han till predikant och förestod en församling i Indiana i många år.

1946 blev han inbjuden till St. Louis i Missouri för att be för sjuka i en väckelsemötesserie. Tusentals blev helade i denna första mötesserie, vilket resulterade i oräkneliga inbjudningar över hela landet. Det kulminerade i att han höll kampanjer över hela nationen, för att be för sjuka.

Hans verksamhet inledde den mäktiga helbrägdagörelseväckelse, som svepte över Amerika i slutet på 1940-talet. Erkänd av alla, som visste att han var en Guds tjänare, lärde han att Bibeln var Guds ofelbara Ord och att de löften den innehåller var precis lika sanna idag, som de var då de uttalades.

Många av de ledande evangelisterna på den tiden var i denne Guds profets möten och respekterade honom högeligen, bl. a. broder Tommy Hicks, broder Oral Roberts och broder Tommy Osborn.

JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag förmiddag den 4 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2011 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Jesu Kristi uppenbarelse

Tack så mycket, broder Neville!

Var så goda och sitt!

Jag tror det har sagts en gång: "Jag fröjdades då man sa till mig: 'Låt oss gå upp till Herrens hus!'"

² Vi är ledsna för att vi inte har sittplats åt alla, som är här, och under veckan som kommer kanske det blir flera, som kommer hit, då de hör om mötena.

³ Men skälet till den här särskilda tiden var att vi ville... Den Helige Ande har i mitt hjärta förvissat mig om att: "Församlingen i den här tiden bör få det här budskapet." För jag tror att det är Bibelns mest enastående budskap, därför att det uppenbarar Kristus i Sin Församling i denna tid.

⁴ För ingen kan ha tro eller veta vad man gör eller vart man går med mindre man har nåt, nånting att grunda sina tankar och sin tro på. Därför, om Skriften har uppenbarat Kristus för oss i denna yttersta tid och förhållandena i tiden, så skulle det göra oss gott att — att rannsaka Den och komma underfund om var vi befinner oss.

⁵ Vi beklagar att vår kyrka inte är större, vi hoppas få det en dag.

⁶ Och de här sista fyra dagarna, särskilt, medan jag har studerat den historiska delen av — av Uppenbarelsesboken, har jag stött på saker som jag aldrig trodde verkligen hade skett. Och det har till och med gett mig en — en känsla av att efter dessa *De sju församlingstidsåldrarna*, då jag är färdig med dem, skulle jag vilja ha en serie till, då jag skulle ta upp ämnet "Den sanna och den falska församlingen", tillsammans, och bara genom historien och Skriften. Liksom jag en gång utarbetade en predikan om "Det sanna och det falska vinträdet", som det framställs i Bibeln. Och vi...

⁷ Vi ska försöka få fatt i några stolar medan jag tänker på människorna, som försöker sätta sig. Och vi ska få fatt i, försöka att få fatt i några stolar till, för att försöka fylla rummen här bak, och utåt, och några fler runt omkring, så att vi kan få några fler sittplatser åt folk under mötena.

⁸ Ifråga om detta nu, skulle jag vilja be alla Er, som verkligen bryr Er om de här sakerna, att Ni — Ni kommer varje gång vi ska förklara det. Jag skulle inte vilja åta mig eller tro att jag själv... [Blankt ställe på bandet. — Red.] åta mig... [Blankt ställe på bandet] ...denna mäktiga Uppenbarelsesbok, om... [Blankt ställe på bandet]... Sju församlingstidsåldrarna. Utan jag är helt och hållet beroende av Gud, att — att Han uppenbarar det för mig just då jag kommer fram till det.

⁹ Den naturliga historien, som är från — är tagen från de bästa historiker jag känner till. Just nu har jag liggande i min studerkammare, fem eller sex kommentarer, Hislops *Two Babylons*, Foxes *Book Of The Martyrs* och andra betydande böcker om tiden före konciliet i Nicea, c:a fyra böcker om det, omkring 400 sidor i varje bok. Och konciliet där i Nicea, och all den historia vi kan. För senare ska vi skriva en kommentar om de sju församlingstidsåldrarna från magnetbandet och skicka ut den i hela världen om vi kan, för vi är i den yttersta tiden. Vi är i ändens tid.

¹⁰ Det har aldrig gått upp för mig så klart som vid senaste valet, då såg jag var vi befinner oss. Och Den Helige Ande började uppenbara för mig att — att jag skulle varna människorna och ge dem detta. Och jag kan inte göra det på ett tillräckligt sätt i en sån här kyrka. Och om jag då satte mig ner och bara skrev boken... Jag känner att om jag kom till predikstolen och Den Helige Andes inspiration bland de kristna kom över mig och hjälpte mig, då skulle jag vara bättre rustad att skriva boken sen, då jag tagit den från bandet, för där skulle vi få inspirationen till det. Böckerna kommer naturligtvis att vara litet tillrättalagda, för här skjuter vi in saker, som vi inte

skulle kunna sätta in i boken. Och vi . . . Och vi slösar tid på att upprepa oss, dvs. jag gör det. Och då, i boken, kommer alltsammans att vara tillrättalagt. Men vi ska försöka få med alltsammans, så mycket vi kan, på band.

¹¹ Varje kväll kommer pojkarna att ha banden och litteratur osv. alldeles utanför byggnaden här.

¹² Jag kanske inte klarar det varenda kväll, men vi ska försöka att till Guds ära framföra dessa sju församlings-budskap, eller sju församlingstidsåldrar på sju kvällar, så att vi tar en tidsålder varje kväll. Alltså: måndag kväll, Efesus; tisdag kväll, Smyrna; onsdag kväll, Pergamus; torsdag kväll Tyatira; fredag kväll, Sardes och lördag kväll, Filadelfia och söndag förmiddag och söndag kväll Laodicea, den församlingstidsålder vi lever i. Vi ska ge den ursprungliga församlingens historia och skrivarna och historikerna, och den tidsålderns änglar och — och budskapen och hur det gick för församlingen och dess väg fram till vår tid.

¹³ Och det är förvånande att se hur varenda förutsägelse i Skriften sammanfaller exakt med historien, precis exakt ifråga om tanken i den. Det förvånade mig så till den grad, att igår hade jag läst så att mina ögon var svullna. Och jag kom ut och sa till min hustru: "Jag har aldrig drömt om att det kunde vara så!" Förstår Ni? Så mäktigt det var!

¹⁴ Och nu kan det ju hända att jag nån gång inte hinner med alltsammans på kvällen, den församlingen, budskapet till församlingen. Och om jag inte hinner med det på kvällen, så blir det förmiddagen efter, klockan tio. Det kommer att pålysas varje kväll, för dem som vill komma och höra på resten av det, för vi ska försöka få det på band. Då ska jag ha möten från klockan tio på förmiddagen fram till klockan tolv på dagen, och försöka få ut det, resten av budskapet, så att de kan ta upp det på band. Inte . . .

¹⁵ Vi har tillkännagett att det inte kommer att bli några helbrägdagörelsemöten, för vi försöker hålla oss till det profetiska ordet i Bibeln. Och så hade

vi alldeles nyligen ett helbrägdagörelsemöte här. Sedan, då de här mötena är slut, då ska vi ha ett helbrägdagörelsemöte igen, då vi är tillbaka.

¹⁶ Och nu vill jag göra det riktigt klart, så alla kommer ihåg det, att nu, i det här, kan det såra och slita och skaka om oss alla ordentligt. Men jag är inte ansvarig för — för något annat än att predika Ordet. Det är alltsammans. Bara . . . Men, det gäller att hålla sig exakt till Ordet. Och många gånger skulle det i de här församlingstidsåldrarna kunna kasta en skugga över någons samfund. Och om det gör det så är det inte illa menat. Det — det redogör bara för vad Skriften har sagt och den uppenbarelse jag har om det. Och om Du tycker att jag har fel, så anklaga mig inte, be bara för mig, att Gud ska visa mig vad som är rätt, för jag vill verkligen vara rätt.

¹⁷ Och så en annan sak, jag inser det ansvar jag har i ett sånt här möte, då jag undervisar människorna, att Den Helige Ande kommer att hålla mig ansvarig för de ord jag säger i den här predikstolen. Så Ni ser hur högtidligt vi närmar oss det här! Nu, vår . . .

¹⁸ Jag skulle ha velat ha det här ute nån annanstans, men eftersom det är fråga om undervisning, så i vår . . . Ute i de evangeliska mötena har var och en av oss en ide eller mening, eller som det har varit genom tidsåldern, och vi har våra egna församlingar och vad våra församlingar har lärt oss, och vad vi tror på. Jag vill inte gå till nån annans församling eller bland folk på det viset och säga nånting, som är tvärtemot vad folk har blivit lärda. För, då allt kommer omkring, har jag försökt förklara att . . .

Om en människa är katolik, och hon är beroende av den katolska kyrkan för sin frälsning, då är hon förlorad. Om hon är baptist och är beroende av baptistförsamlingen är hon förlorad. Eller en pingstvän, som är beroende av att pingstförsamlingen ska frälsa honom, han är förlorad. Och vilken församling som helst! Men om den individen fullt och fast vilar på tro på Kristi fullbordade verk på

Golgata, då är han frälst, jag bryr mig inte om vilken församling han tillhör. Ty genom tron blir man frälst, och det är av nåd.

¹⁹ Ibland då man håller på med det här, så skulle jag tro att i mitt eget lilla hus här, som vi började med för många år sedan, bara med en gammal hög betongblock och sånt, och det är liksom en helig plats för oss. Vi avskyr, helt enkelt avskyr att se den förändras, på ett sätt, för det var här Gud först började möta med oss, då vi inte ens hade något golv i den. Men det — det har gått dithän att den håller på att bli gammal, och vi håller på med en byggnad — ett byggnadsprogram, som ska fylla det här kvarteret med en kyrka.

²⁰ Till dess tycker jag nu, att då jag kommit tillbaka från fältet, så att jag inte sårar bröder eller budskap osv. så ger det mig rätt att säga min egen mening från — från min — från den här talarstolen. Och om man då säger: "Jag har fått lära mig litet annorlunda", jag skulle... Och nu inbjuder vi precis vem som helst, som vill komma till detta. Förstår Ni? Det är ingen, som understöder det ekonomiskt eller nånting. Det är Tabernaklet här. Och vem som helst, som vill komma, välkommen! Kom bara utan vidare! Så jag inbjuder Er att ta med Bibeln, vartenda möte, och papper och penna.

²¹ Och med alla kommentarerna osv. skulle jag inte kunna ta med mig alla böckerna. Så jag bara skriver ner, för varje gång, på papper här, små anteckningar från historien och kommentarer osv., så att jag bara kan läsa det från de — Från anteckningarna här i stället för att ha boken med och slå upp sidorna. Men då det gäller Skriften, ska vi använda Bibeln. Och i fråga om kommentarerna eller historien ska jag förklara vem historikern var, som sa det, osv. Så i... Naturligtvis, när den där boken kommer, då kan vi återge det ordentligt då, och få alltsammans riktigt gjort.

²² Nu ska vi göra allt vi kan för att börja tidigt och avsluta så tidigt som möjligt. Det kommer att bli möten i åtta dagar, söndag till och med söndag.

²³ I förmiddag börjar jag på 1:a kapitlet i Uppenbarelsboken, uppenbarelsens bok. Och Uppenbarelsboken är indelad i tre delar. Och de första tre kapitlen är vad vi ska syssla med under de här åtta dagarna. Fastän en enda församlingstidsålder skulle kunna ta oss en månad. Men vi får bara ta med huvudpunkterna, som vi kallar det. Då Ni sedan får boken kommer det att skrivas ut, mera i detalj.

²⁴ De tre första kapitlen i Uppenbarelsboken handlar om församlingen, sedan försvinner Församlingen. Vi ser den inte mer förrän vid ändens tid. Upp. 1-3 är församlingen; Upp. 4-19 är Israel, en nation; och 19-22 är båda tillsammans. Och plågorna och varningarna osv. vid änden! Indelad i tre delar, ser Ni. Och vi tar de första tre kapitlen, som handlar om församlingen och den församlingstidsålder, som vi lever i.

²⁵ Till en början kan det verka litet torrt, för vi måste gå tillbaka och skapa en grundval. Jag har bett och studerat och gjort allt jag kunde för att — att få Den Helige Andes ledning, hur jag skulle lägga upp det här, så att människorna förstår det. Och så att Ni, då Ni förstår det, blir upplysta och Det får Er att komma närmare Kristus, för vi är vid ändens tid.

²⁶ Och det är så underbart, då jag har studerat historien, att finna hur församlingen började, och hur den vek av, och vad som skedde, och att se denna lilla Guds Säd i verksamhet genom varenda en av de här tidsåldrarna, nästan fullkomligt utplånas vid ett tillfälle.

²⁷ I morgon kväll ska vi börja och ha en — ha en — en karta här, inte en karta utan en svart tavla, jag vill liksom undervisa om det från svarta tavlan. Jag tror att söndagsskolläraren, en av dem, har en svart tavla. Jag ser den där bak. Jag ska be vaktmästaren hämta fram den, ställa den här framme, så jag kan undervisa från svarta tavlan och skriva ut det så att Ni kan vara säkra. Och Ni kan rita upp det på Era papper osv. och få det så utförligt som vi kan framföra det.

²⁸ Men jag vill bara säga detta innan vi börjar. Tänk att få se början på församlingens tidsålder, och att få se hur apostlarna, de lärar osv. som de undervisade om och Bibelns principer! Och att så få se församlingen, ungefär vid den andra generationen apostlar, hur den började dö ut, den verkligt sanna läran. Den tredje generationen gled ännu längre bort. Vid den fjärde generationen hade det tunnats ut till ljumhet. Församlingen födde en ljum församling.

²⁹ Och så en andefylld församling! Jag säger detta med gudomlig respekt för vars och ens religion. Från begynnelsen ända till nu har den verkliga, sanna församlingen varit en pingstförsamling. Det är sant. Gud har bevarat denna församling.

³⁰ Jag har ofta undrat över det Jesus sa: "Frukta icke, Du lilla hjord, det har behagat Er Fader att ge Er Riket". Jag har ofta undrat vad det betydde, men nu förstår jag det.

³¹ Förra veckan hade vi ett möte i Shreveport, Louisiana, det största andliga möte jag nånsin har varit på i mitt liv. Shreveport.

³² Jag hade haft ett par dagars semester, och jag for ned till Kentucky tillsammans med broder Wood här, en av församlingens diakoner, förtroendemän rättare sagt, för att jaga. Och vi for in i skogen.

³³ Jag hade skjutit den första ekorren. Och jag sa: "Jag väntar bara", för det kom nån förbi med några hundar. Jag sa: "Jag väntar bara tills ekorrarna kommer tillbaka ut ur hålen. De har sprungit upp i träden, i hålen, och har gömt sig nu. Då de kommer ut. . . Jag ska sitta här och vänta." För det var riktigt kallt och frostigt, och öronen brände. Och de friska vindarna kom genom dalsänkorna, Ni vet. Jag sa: "Jag ska bara vänta tills ekorrarna kommer ut igen."

³⁴ Jag hade inte mer än satt mig ner förrän Den Helige Ande sa: "Stig upp och gå upp till den där platsen Du kallar 'Sportsmannaglantan', där ska jag tala med Dig."

³⁵ Jag gick upp till den här platsen jag kallade för "Sportsmannagläntan". För orsaken till att jag själv hade satt namn på de där gläntorna var att jag skulle veta var jag var. "Sportsmannagläntan" blev det därför att de hade . . . Jag kom dit och såg sexton ekorrar, som satt i ett enda träd, sköt min tilldelning, lämnade resten av dem där och gick därifrån. Och det är det som är sport, det man ska göra. Så då kallade jag den för "Sportsmannagläntan".

³⁶ Och Han hänvisade till mig, "Den plats *Du* kallar Sportsmannagläntan". Det var inte Han, som kallade den så, det var jag.

³⁷ Så jag gick upp till änden av gläntan och satte mig ner under en vit ek och väntade ungefär en halv timme, och ingenting hände. Jag lade mig på marken, platt på marken och sträckte ut händerna. Då talade Han till mig.

³⁸ Och då Han gjorde det uppenbarade Han ett Ord för mig ifråga om just det här Skriftstället, som vi kommer till i förmiddag, som jag aldrig förr i hela mitt liv hade förstått.

³⁹ Och då jag så kom till Shreveport i Louisiana. En kvinna, som har andegåva, hon heter fru Shrader . . .

⁴⁰ För många år sedan, då Herrens Ängel hade mött mig här nere vid floden, för första gången, och uppenbarade sig i det där ljuset, och de ord han talade där, elva år senare, då jag gick in i ett möte, reste den här lilla kvinnan sig upp och talade i tungor och uttydde. Det var ord för ord detsamma som den där ängeln sa.

⁴¹ Och samma lilla kvinna, då jag gick in i tabernaklet i . . . Eller den platsen i Shreveport vi var på, Life Tabernacle, verkade Den Helige Ande på den kvinnan och sa ord för ord vad Han hade sagt till mig däruppe på höjden. Så började Anden verka med uttydning och förutsade saker och ting genom uppenbarelse, genom profetia, det som skulle ske i mötet följande kväll, och inte en enda gång slog det fel.

⁴² Dessförinnan hade en liten kvinna rest sig upp i mötet, en baptistkvinna, som kom dit och inte visste vad hon kunde göra. Och hon stod mitt i mötet, och Den Helige Ande föll över henne, och hon började tala i tungor, en baptistkvinna från Shreveports första baptistförsamling. Och sedan visste hon inte vad hon hade gjort. Och så, innan hon kunde säga nånting, gav Den Helige Ande uttydningen och sa: "SÅ SÄGER HERREN: 'Inom tre månader ska det vara Mose, Elias och Kristi Ande, som predikar i det här tabernaklet.'" Det skedde där, exakt.

⁴³ En baptist, en man från Meridian i Mississippi, skulle just lägga handen på sitt kylskåp för att ta ut nånting ur kylskåpet, och Guds Ande kom över honom. Och han talade i tungor utan att veta vad han gjorde. Och innan han kom... Kunde förstå vad han höll på med, talade Den Helige Ande och sa: "Far till Shreveport i Louisiana! Min tjänare ska säga Dig vad Du ska göra."

⁴⁴ Och han kom dit, han sa: "Jag förstår inte det här, det har aldrig hänt förr." Å!

⁴⁵ Vi lever i den yttersta tiden just före Herrens tillkommelse.

⁴⁶ Den där lilla pingstförsamlingen har alltid varit i minoritet. Jag menar inte samfundspingstvännerna. Det är inte dem jag menar, utan de som har pingsterfarenheten. Pingst är inte en organisation, pingsten är en upplevelse, som kommer till var och en som vill. Katoliker, judar, proselyter, metodister, baptister, "Vem som helst, som vill, låt honom komma!" Det är en upplevelse, som individen... Gud arbetar inte med ett samfund, inte heller arbetar Han med hedningarna som ras eller folk. Han arbetar med individer. "Vem som helst, som vill". Låt honom vara vit, svart, gul, brun, metodist, baptist, protestant, katolik. Vad han än är, "Låt honom komma!", vem som helst! Jag är så glad att Han gjorde det på det viset. Jag...

⁴⁷ Som en man en gång sa: "Det är bättre än om Han kallade mig vid namn." "Låt William Branham

komma!” För det skulle kunna finnas mer än en William Branham. Men då Han sa: ”Vem som helst”, då *vet* jag att det inbegriper mig.

⁴⁸ Så på det viset får vi alla känna det så: ”Den som vill, låt honom komma!”

⁴⁹ Jag vet, att det är många, som väntar här ute på hotell och motell, som har kommit hit från hela världen. Förstår Ni? Det är folk här från Irland och olika platser, som väntar på de avtalade sammanträffandena. Men jag kan inte ta det just nu. Jag vill ägna min tid åt det här, förstår Ni.

⁵⁰ Då jag kommer tillbaka från de här resorna, brukar jag komma tillbaka för att — för att jag har någon att betjäna, för de kommer på avtalad tid. Men just nu måste vi låta dem vänta på grund av detta.

⁵¹ Bara en enda sak innan vi nu börjar med den här Boken! I begynnelsen fanns det en pingstförsamling. Den pingstförsamlingen gick i Andens kraft ut och skrev en Apostlagärningarnas bok. I andra generationen började det avta, församlingen blev formell. I den andra församlingstidsåldern var den riktigt formell, men den där lilla Pingstsåden fortsatte att följa med, den andliga. Sedan gick den in i den mörka medeltiden, drygt fjortonhundra år lång, av mörk förföljelse. Den lilla pingsttidsåldern genomlevde den. Hur kunde den överleva den? Fråga inte mig! Det var Guds hand, det enda som kunde ha åstadkommit det.

⁵² För man pluggade fast dem på pålar. Och tog männen och lade dem över en stubbe och tog träpluggar och drev in dem i deras ben och lät djuren, hundarna, äta upp dem bakifrån, slita inälvorna ur dem innan de ännu hade dött. De tog kvinnor, skar av dem bröstet, med ett snitt *så där*, högra bröstet, och stod och lät blodet bara rinna tills livet flydde från dem. Tog fostren från de väntande mödrarna och kastade dem åt hundarna och svinen medan de såg på. Och de skulle vara kristna! Men Bibeln säger, och Jesus sa: ”Det kommer att ske, att de ska dräpa Er och tro att de gör Gud en tjänst.” Förstår Ni?

⁵³ Och så pågick detta fram till en annan tidsålder. Till slut kom Det fram. Då lägger vi märke till hur församlingen kommer ut i reformationen. Den har vikit av och vikit av sedan dess och kommit bort ifrån Anden, kommit bort ifrån Anden, ända fram till denna sista tidsålder, då den är redo att slå sig samman och skapa en avbild åt vilddjuret.

⁵⁴ Men den där lilla Anden ska leva i människors hjärtan tills Jesus kommer! Den måste det! Kom ihåg det!

⁵⁵ Vi ska rita ut det på kartorna, ta historien och alltsammans och visa Er att det är exakt så. Ni får själva ta historien och läsa den. Se efter vad Bibeln säger, sedan vad historien säger. Se, hur det stämmer överens precis exakt. Å!

⁵⁶ Må vi allesammans ta detta inte bara som ett föredrag, utan må vi allvarligt, högtidligt ta emot Den Helige Andes varningar och be, dag och natt! Låt ingenting hindra Dig från att be!

⁵⁷ Då vi kommer in på det, kommer det att gräva upp de där stora människens liv på den tiden, hur de offrade sig. Man får se hur litet man har gjort. Det får mig att skämmas över mig själv ibland, hur vi måste ha allting så lätt, och de som hade det så svårt med allting. "De gick omkring," sa Paulus i Hebr. 11, "i fårskinns och getskinns, torterade, förföljda och utblottade." Vad är vårt vittnesbörd värt vid sidan av deras? Hur kommer det att te sig bredvid detta? Och vi måste ha allting så trevligt.

⁵⁸ Nu, innan vi öppnar Boken, skulle jag vilja att vi alla, vi som kan, bara i respekt reser oss upp ett ögonblick och ber. Andas nu ett böneord till Gud ur ett ärligt hjärta!

⁵⁹ Herre Gud, himmelens och jordens Skapare, det eviga Livets Upphovsman och alla goda och fullkomliga gåvors Givare! Vi ville be Dig, Herre, först, att Du förlåter oss all vår likgiltighet och våra synder och överträdelser emot Dig och emot varandra och vår nästa.

⁶⁰ Må denna lilla tid vi får komma tillsammans inte bara bli till uppbyggelse för våra egna själar, utan må det tjäna till att upplysa oss på ett sånt sätt och inspirera oss så att vi går och talar om det för andra! Må det bli en återinvignings tid, då vi förenas med hela Kristi kropp och är redo för Borttryckelsen!

⁶¹ Fader Gud, inte i kraft av mina egna känslor, för jag vet att Din tjänare, och alla andra tjänare, är otillräckliga för denna stora uppgift. Vi vet hur stora män, i gångna tider, har lagt på sina hjärtan att försöka uppenbara det här, eller att göra sina kommentarer till den mäktiga Uppenbarelsboken. Så vi inser att vi är ännu otillräckligare än de. Men Du är vår tillräcklighet.

⁶² Och jag ber, himmelske Fader, att Du ska göra något särskilt under den här tiden, så att Den Helige Ande får första platsen i vartenda hjärta. Omskär de läppar, som talar och de öron, som hör! Och då allt detta är över och vi överlämnar det åt Dig, må vi då gå ut ur detta hus och säga: "Det var gott för oss att vara där, Den Helige Ande talade till oss medan vi satt där. Och nu har vi bestämt oss för att göra allt vi kan medan Aftonljusen lyser." Bevilja oss det, Herre!

⁶³ Må män och kvinnor förmås att ta nya tag under de här mötena! Må Du låta tungotalare och uttydare uppstå! Må Du låta profetiska gåvor uppstå! Låt predikanter, pastorer, evangelister osv. uppstå, så att församlingen kan bli uppbyggd! Låt missionärer uppstå, som kan gå ut till fälten därute och förkunna detta härliga Evangelium! Vart Ordet än kommer, må Det falla i god jord och bära hundrafaldig frukt, för vi tror att vi är vid tidsålderns slut. Änden är nära.

⁶⁴ Bevilja oss detta, Fader! Och framför allt, Herre, hjälp mig den här gången, nu är det jag som är i behov. För jag ber om det då jag överlämnar mig åt Dig för dessa möten, i Jesu Kristi Namn. Amen.

⁶⁵ [En syster talar i tungor. En broder uttyder. — Red.]

⁶⁶ Mäktige Gud, som lät Jesus uppstå från de döda, vi är så glada att veta att Din Ande bor bland oss. Alltid

är Han sann, och aldrig ett osant ord. Och, Fader, bekräfta nu Ditt Ord ytterligare då vi läser, Dig till ära! Och må vartenda hjärta, som Du har sagt, "vara berett och redo, för det kommer att komma nånting". Det kan hända att människor får sin sista varning att vända sig bort ifrån de saker de nu gör till den rätta vägen. Vi tackar Dig, Helige Gud, i Din Sons, Herren Jesu, namn. Amen.

⁶⁷ Nu ska vi slå upp Uppenbarelseboken, det första kapitlet. Först vill jag nu läsa de tre första verserna i Uppenbarelseboken:

Uppenbarelsen från Jesus Kristus, som Gud gav honom, för att visa sin tjänare vad som snart måste ske. Och han sände och tillkännagav det genom sin ängel för sin tjänare Johannes,

som vittnade om Guds ord och om Jesu Kristi vittnesbörd, och om allt... Om allt vad han såg.

Salig är den som läser, och de som får höra denna profetias ord, och tar vara på det som är skrivet däri, ty tiden är nära.

⁶⁸ Som jag har sagt tidigare, ska vi nu försöka ge en liten analys av Boken enligt historien osv. Och varje gång Ni ser mig hänvisa till sidor, som jag har skrivit här, så är det stoff, som jag har tagit från kommentarer osv.

⁶⁹ Den som skrev den här boken var Johannes, Johannes den gudomlige, han skrev till de kommande generationerna (A). (B) Den riktades till de sju änglarna till de sju olika perioderna i den kristna tidsåldern, en tidsålder från apostlarnas tid till Herrens tillkommelse. Och nu uppenbarar sig tidsåldrarna i ordningsföljd, var och en, från vår Herres himmelfärd till Hans Återkomst. Varje tidsålder beskrivs med hänsyn till dess andliga tillstånd. (E) Varje tidsålder kan betrakta sig själv genom vad som enligt skriften och andligen talas till dem. Då Anden talar kan varje tidsålder betrakta sig

själv. Varje tidsålder födde Kristi sanna Vinträd, den visa jungfrun. Och varje tidsålder födde den inympade vinrankan, den fåvitska jungfrun.

⁷⁰ Historikerna är eniga om att detta är Johannes liv. Johannes levde den sista tiden av sitt liv i staden Efesus och dog där. Han var på ön Patmos vid den tid, då han skrev Boken, Uppenbarelsesboken. Den var inte hans livshistoria, utan berättelsen om Jesus Kristus i kommande tidsåldrar. Förstår Ni? Det var profetia. Inte Johannes liv, inte Kristi liv, utan profetia om en tid, som skulle komma. Det var inte hans profetiska tal, utan Herrens upphöjelse, högtidligt. Det var inte uppenbarelsen om den gudomlige Johannes, utan Uppenbarelsen om Kristus, Herren.

⁷¹ Det är Nya Testamentets sista bok, ändå berättar den om begynnelsen och änden av Evangeliets tidshushållning. Jag har bibelforskare som är eniga med mig.

⁷² Breven till de sju församlingstidsåldrarna skrevs, profetiskt, till de kommande tidsåldrarna. Paulus skrev om de sju församlingarnas liv och härlighet, som fanns på hans tid. Johannes skrev om de sju församlingarnas liv och härlighet i framtiden, så Johannes vände sig till de sju pastorerna eller budbärarna som vägledde alla kristna under dessa sju olika ånglar.

⁷³ Uppenbarelsesboken ska vi nu ta, då vi delar upp detta för i förmiddag och i kväll. Och vi ska försöka sluta omkring klockan elva, halv tolv eller så, och så börja igen klockan sju i kväll.

⁷⁴ Innehållet i det här första kapitlet nu. Första versen, den — den talar egentligen för sig själv, för det är Uppenbarelsen om Jesus Kristus. Andra versen, den helige Johannes den gudomlige är skribenten och tjänaren. Tredje versen, saligprisningarna uttalas. Fjärde till sjätte versen, hälsningen till församlingen. Sjunde versen, tillkännagivandena. Åttonde versen, Jesu Kristi högsta gudomlighet. Nionde till tjugonde versen, patmosvisionen.

⁷⁵ Och även 14:e och 15:e versarna beskriver Hans persons sjufaldiga härlighet. Å, det är så vackert då vi

ser Kristus i sina sjufaldiga personlighetsroller, Hans personlighetsrollers sjufaldiga väsen i Hans härliga uppståndelse.

⁷⁶ Titeln beskriver karaktären:

Uppenbarelsen om Jesus Kristus, . . .

⁷⁷ Inte uppenbarelsen om Johannes den gudomlige, utan Uppenbarelsen om Jesus Kristus, Guds Son.

⁷⁸ Det grekiska ordet för *uppenbarelse* är *apocalypse*, som betyder *utvecklande*. Och jag tog det ordet och undersökte det, det betyder, *apocalypse* är att . . . Liksom då en skulptör har gjort en stor staty och han har den övertäckt med ett skyнке. Och så går han och river av det här skyнкet och uppenbarar vad han har bakom slöjan. Det är ett avtäckande.

⁷⁹ Och den här boken är inte så mycket avtäckandet av Jesu Kristi person. Ändå talar den förvisso om Hans gudomlighet och Hans sjufaldiga personlighetsroller, och även om de ting Han är, som präst, kung osv. Utan den är uppenbarelsen om Hans framtida verk i Sina sju församlingstidsåldrar, som ska komma. Det . . .

⁸⁰ Då vår Herre var på jorden, frågade lärjungarna honom och sa: "Mästare, ska Du nu i denna tid återupprätta riket åt Israel?"

⁸¹ Och Jesus sa: "Det tillkommer inte Er att veta den tiden eller stunden." Och Han sa att ingen skulle få veta det, "inte ens Sonen visste det" ännu.

⁸² Men efter Hans död, begravning och uppståndelse och himmelsfärd fick Han från Gud Församlingens framtid. Då kom Han tillbaka för att ge församlingen det här budskapet och budskapet om Hans tillkommelse och tillståndet i Hans församlingar fram genom tidsåldern.

⁸³ Han kunde inte göra det före Sin död, begravning och uppståndelse, för Han hade ännu inte fått veta det. Men la Ni märke till hur det står i Skriften här?

Uppenbarelsen om Jesus Kristus, som Gud gav honom (Kristus), . . .

⁸⁴ Hur Gud Fader gav uppenbarelsen till Sin Son Jesus Kristus. Och Han sände Sin ängel till Johannes, för att tillkännage de här sakerna som var. Som var, som är och som ska komma. Å, det är så vackert upplagt!

⁸⁵ I den stora kommande tidsåldern, som Johannes såg... De här, den här uppenbarelsen blev honom given uteslutande för att avslöja Kristi särskilda avsikt, vad Han skulle vara och likna i varje tidsålder. Det var därför jag sa i förmiddag: "Ge akt på den sanna Församlingen." Den sanna Församlingen började på pingstdagen.

⁸⁶ Det finns ingen teolog, bibelforskare eller historiker, som nånsin kan säga att den började på Martin Luthers tid, Wesleys tid, i den katolska tidsåldern eller i nån annan tid. Den började vid Pingsten. Det var invigningen av Församlingen. Det var begynnelsen. Så därför, i diskussion med vem som helst, stå vid Pingstens port, så kan de inte gå nån annanstans.

⁸⁷ Precis som om man sätter en kanin på ett fält. Man vet var alla kryphålen finns så man har täppt till dem. Den måste komma raka vägen tillbaka till samma ställe, där den kom in.

⁸⁸ Ja, det är så det är, för vem som helst, som talar om församlingar och församlingstidsåldrar och Den Helige Andes verk, man måste komma tillbaka till det ursprungliga, begynnelsen. Det är nödvändigt att komma tillbaka dit för Gud är obegränsad, och Han är allsmäktig. Därför, eftersom Han är obegränsad, kan Han inte göra en sak här och göra nånting, som är tvärtemot, här borta. Han måste varje gång göra lika, som Han gjorde det första gången.

⁸⁹ Liksom Petrus sa den dagen då hedningarna hade tagit emot Den Helige Ande, han sa: "Kan vi förbjuda vatten, då vi ser att de har fått Den Helige Ande liksom vi fick i begynnelsen?"

⁹⁰ Då Jesus var på jorden talade Han och sa: "Det..."

⁹¹ Nån kom och sa: "Är det lovligt för oss att skilja oss från våra hustrur av vilket skäl som helst?"

⁹² Jesus sa: "Han som gjorde mannen, gjorde kvinnan, därför ska en man . . ."

⁹³ Han sa: "Men Moses lät oss ge henne skilsmässobrev."

⁹⁴ Jesus sa: "Det var inte så från begynnelsen."

⁹⁵ Gå tillbaka till begynnelsen! Om vi därför ska tala om församlingstidsåldern, måste vi gå tillbaka till begynnelsen och lägga bort vartenda påstående, som nån människa har gjort under tidernas lopp.

⁹⁶ Det här är den officiellaste boken av alla Bibelns böcker. Det här är den enda boken, som Kristus har satt Sitt insegel på. Den börjar med en välsignelse och slutar med en förbannelse. "Välsignad är den, som läser", och "förbannad är den, som tar bort nånting ur Den."

⁹⁷ Det är den enda bok i hela Bibeln, som Kristus skrev själv. De tio budorden skrev Han med sitt finger. Det är riktigt. Judarna höll sig till det. Och idag är det Uppenbarelsboken.

⁹⁸ Och om Satan hatar nån bok i Bibeln, så är det Uppenbarelsboken. Det finns två. Han hatar hela Skriften, och det är hela den kanoniska Skriften. Men om det är nånting, som han föraktar mest, så är det Uppenbarelsboken och 1:a Mosebok. För 1:a Mosebok berättar om begynnelsen. Uppenbarelsboken uppenbarar vad som ska ske med honom i den yttersta tiden. Kommer att bli bunden i tusen år. Sedan kommer han och den falske profeten och vilddjuret att levande kastas i den brinnande sjön.

⁹⁹ Och han kommer att angripa Första Mosebok ifråga om dess äkthet. Han kommer att säga: "Den är inte äkta." Han kommer att röra upp människornas sinnen. Ge akt på vad djävulen lägger an på, Första Mosebok eller Uppenbarelsboken, den första och den sista.

¹⁰⁰ Och Uppenbarelsboken har flera symboler i sig än alla de andra böckerna i Bibeln. Den har flera

symboler därför att det är en profetians bok. Det är en profetisk bok. Därför måste den förstås av en profetisk klass. Den här boken är inte avsedd för alla. Det finns nästan ingen, som kan förstå den. Den här boken är gjord för en särskild sorts människor. I 5 Mosebok står det: "Det, som är fördolt, tillhör Herren." Det är riktigt. Och Han uppenbarar det fördolda för oss, Sina barn. Så det. . .

¹⁰¹ Det köttsliga sinnet kan inte förstå de där stora sakerna i Skriften, för det verkar dåraktigt för dem. Men för dem, som älskar Guds Ord, det var för dem som boken blev skriven, för församlingen. Jesu Kristi uppenbarelse: "Till församlingen i Efesus, till församlingen i Smyrna, till församlingen, till församlingarna", i tur och ordning. Jesu Kristi uppenbarelse till församlingen. Jag tycker om det där.

¹⁰² Och lägg märke till att det också är avslutningen av Skriften, den fullständiga avslutningen. Och den är geografiskt placerad på rätt ställe, i slutet av Bibeln. Uppenbarelsen av alltsammans, placerad här bak med en välsignelse över den, som läser den och hör den, med en förbannelse över dem, som skulle lägga till eller dra ifrån. Den är det fullständiga rättesnöret, å, det absoluta! Ingenting kan läggas till den. Och då en människa försöker ta bort något från den eller lägga något till den, säger Gud att Han ska ta bort dennes del ur Livets Bok. Förstår Ni? Han skulle ta bort hans del ur Boken, om han lägger nånting till Den.

¹⁰³ Då vi därför ser den mångfaldiga uppenbarelsen av vår Herre, vem Han är, vad Han är, om nån lägger till något till detta eller drar ifrån något ifrån det, så är det en falsk profetia. Många har försökt säga att de har fått nånting nyare än det där. Men det där är den fullständiga Uppenbarelsen av Herren Jesus i Hans församlingstidsålder och på Hans Dag. En uppenbarelse av vår Herre!

¹⁰⁴ Avtäckande nu, det grekiska ordet, nånting som har varit fördolt, "uppenbarar" Kristus.

¹⁰⁵ I nästa vers finner vi nu, i andra versen.

¹⁰⁶ Första versen avslöjar Kristus, uppenbarelsen, eller avtäckandet. Å! Tänk, hur den yttersta tiden och Herrens tillkommelse var — var fördolda, för apostlarna! De ställde frågan, men bara en levde tills han fick uppenbarelsen. Ändå förstod han den inte, för historien hade ännu inte skrivits.

¹⁰⁷ Den här bokens historia, eller denna boks sammanhang, var riktat till de sju församlingarna i Mindre Asien, som då fanns. Det riktades till dessa sju församlingar. Det fanns flera församlingar än dessa sju på den tiden. Men var och en av dessa församlingar var betydelsefull, betydelsefull ifråga om karaktären i den församlingen, som skulle komma att följa den fram genom tiderna, den församlingens karaktär. Liksom Efesus, den hade en karaktär. Smyrna, Pergamus osv., Filadelfia, var och en av de där församlingarna hade en karaktär i sig, som skulle dyka upp igen i kommande tider. Å! Om Ni bara kunde. . .

¹⁰⁸ Vem som helst kan se den — den andliga tillämpningen av Skrifterna, och så skulle man kunna säga att de inte är inspirerade! Just Din handling, motiven, människornas målsättning, å, det bevisar att Skriften är inspirerad, att se hur Gud tillämpar de där sakerna. Just vad man gör, här är en förebild till nånting.

¹⁰⁹ Liksom då Abraham offrade Isak, sin ende son, en förebild till hur Gud utgav Sin Son, hundratals år senare. Hur Josef såldes och var i fängelse, hatad av sina bröder och älskad av sin far, en förebild till Jesus. Hur Anden verkade genom Josef, en människa, och helt enkelt förebildade Kristi liv, fullkomligt. Hur David, Davids Son satt på samma berg. Då David förkastades som kung och gick upp på höjden, Oljeberget, och såg sig tillbaka, gråtande, som en försmådd konung. Några hundra år senare gick Davids Son uppför samma berg, som en försmådd Konung, och grät över Jerusalem. Anden i förebild och form. Å!

¹¹⁰ Kan Ni så se den stora pingstförsamlingen i denna yttersta tid? Kan Ni se hur Gud invigde den på pingstdagen? Den Anden borde bli kvar i Församlingen genom alla tidsåldrarna.

De blev formella och likgiltiga. De måste skaffa sig ett samfund. De måste förena kyrkan och staten, och de gjorde det till slut och åstadkom hundratals år av förföljelse. Sedan kom de ut i reformationen. Och varje år har de tagit bort av Anden och lagt till till det naturliga, bort ifrån Anden och lagt till till det naturliga, så att de nu är alldeles färdiga att göra det om igen. Vi lever i de sista avslutningsstunderna, församlingens sista tid. Vi är i Filadelfias... Nej Laodiceas församlingstidsålder.

¹¹¹ Första kapitlet, första versen presenterades nu för — för Johannes. Vem är det nu, som skriver? Johannes. Johannes. Det var inte en Johannes uppenbarelse, och vi vet att det inte var det, för det var Herren Jesu Kristi uppenbarelse. Han var detta, han var utvald till lärjunge. Och Boken själv uppenbarar detta, att det var Jesus Kristus, som Han uppenbarade.

¹¹² Och den sändes till... "Och genom Sin ängel tillkännagav detta för Johannes." Vi vet inte vem ängeln var. Bibeln säger inte vem ängeln var. Men vi vet att det var en profet, för Bibeln säger senare, att: "Jag, Jesus, har sänt min ängel för att vittna om de här sakerna, som snart måste ske."

¹¹³ Så finner vi, att då Johannes började tillbe ängeln, sa ängeln: "Gör inte så!" Upp. 22, tror jag att det är. Och han sa: "För jag tillhör Dina medtjänare och profeterna." Det skulle kunna ha varit Elia. Det kan ha varit en av profeterna. Johannes var apostel, men den här profeten sändes.

Och eftersom Johannes var apostel, se på naturen av resten av hans brev, så bevisar det att det inte var Johannes, som skrev det, för det liknar inte Johannes till naturen. Ta första och andra Johannes brev osv. och läs det! Och se på dess natur, se sedan på naturen av detta! Johannes var skrivare och apostel, men det här är en profets ande. Det är en annan person, helt

och hållet. Förstår Ni? Det var inte Johannes skrift. Det var inte Johannes uppenbarelse. Det var Guds uppenbarelse av Jesus Kristus till församlingarna. Och det hade... Johannes var bara en skrivare, sekreteraren, och — och Boken säger detsamma.

¹¹⁴ Det var inte adresserat till Johannes, nu, det var adresserat till församlingen. Nåväl, Johannes var, vid den tiden, pastor för den Efesiska församlingen. Och nu är boken adresserad till Johannes... nej till församlingen, inte till Johannes.

¹¹⁵ I tredje versen uttalar Han nu saligprisningen, lyssna till det här:

*Salig är den som får läsa och de som hör
denna profetias ord och tar vara på det som
är skrivet däri, för tiden är nära.*

¹¹⁶ Vilken tid är det som är nära? Den tid då dessa saker sker, då denna Jesu Kristi uppenbarelse går i uppfyllelse i varje tidsålder.

¹¹⁷ Orsaken till att Han skrev det på det här sättet, nu. Om Han hade sagt: "Nåväl, nu, Han..." De väntade sig att Han skulle göra det, om det hade varit uppenbart, om det skulle ha uppenbarats för Johannes att Han skulle komma så snart det var färdigt med de där församlingarna där. Det var så Johannes tänkte. Men om det vore så, de där församlingarna, så fort det var färdigt med dem, kom de... Om han hade vetat, om det hade uppenbarats för honom att det skulle bli sju långa församlingstidsåldrar, åtskilliga tusen år, åtskilliga hundra år rättare sagt, då hade det inte varit nån ide att vänta. De kom ju bara att leva sin egen församlingstidsålder ut.

¹¹⁸ Därför sa Gud det, och det blev inte uppenbart för dem. Det uppenbarades inte för Martin Luther, de saker som John Wesley fick veta om Skriften. Det uppenbarades inte för baptisterna, det som pingstvännerna vet om Skriften, för det är i en annan tidsålder. Det är en annan tid. Och Gud uppenbarar Sina saker precis i rättan tid. Å!

¹¹⁹ Man kan inte så majs på våren och skörda på samma gång. Man sår ett frö och det växer till mognad. Gud sår Sitt Ord och det växer som det ska. Så ser vi tillbaka och säger: "Där var det." Ja visst, vi ser det sedan det har uppenbarats.

¹²⁰ Ordet "salig" nu, saligprisningen i 3:e versen "till dem som läser eller hör dess hemlighet".

... Det köttsliga sinnet skyr det, för det köttsliga sinnet vet ingenting om det. Inte underligt att det köttsliga sinnet inte känns vid det, för det är Satan i det där köttsliga sinnet. Och Satan blir avslöjad, och Satan vill inte bli avslöjad.

¹²¹ Märker Ni hur hemskt det är för Satan då han tror att han ska bli avslöjad? Ge akt på det i ett av mötena! Lägg märke till hur människorna handlar! Ge akt på det i mötet! Just innan Satan ska bli avslöjad, över en viss person, kan man se vederbörandes ansikte skifta uttryck. Man ser att de inte vet vad de ska tänka. Plötsligt kommer Den Helige Ande ner och avslöjar djävulen. Å! Han hatar den sortens möte. Det är därför vi har haft en sån strid, för att Guds Ord avslöjar djävulen. Ser Ni, Det talar om vad han är.

¹²² Liksom om man säger: "Den här kvinnan, som sitter här", under Den Helige Andes inspiration, "hon heter fröken Jones. Hon är från den och den platsen. Vad åstadkommer det? Det tar fatt hennes ande, för den fram till något.

¹²³ "Hur kan Du känna mig? Den där mannen känner inte mig, så det måste vara nån ande. Vad är det för slags ande?"

¹²⁴ "Det är Guds Ande."

¹²⁵ "Va? Vad är det med mig?"

¹²⁶ "Du har tuberkulos, cancer," vad det nu än är, "men SÅ SÄGER HERREN..."

¹²⁷ "Å!" Å, vad Satan hatar det där, för det avslöjar honom.

¹²⁸ Nu tittar det köttsliga sinnet på, säger: "Tankeläsning, mental telepati." De vet inte. Det är dårskap för dem.

¹²⁹ Men för dem som vet vad det är, å, vilken välsignelse! Vad är det? En uppenbarelse. Uppenbarelse av vem? Av mannen på talarstolen? Av Jesus Kristus i denna sista församlingstidsålder, som uppenbarar Sig liksom Han lovade göra.

¹³⁰ Uppenbarelsen, ser Ni, och Satan hatar det där. Å, så han hatar det! Han blir avslöjad, det avslöjar hans planer. Satan hatar Uppenbarelsen och Första Mosebok, har jag skrivit ner här. Det är exakt sant.

Varför hatar han nu en uppenbarelse? Varför är han så emot uppenbarelse? Därför att hela Guds Ords rättesnöre och Guds Församling uteslutande är byggt på uppenbarelse.

¹³¹ Det kommer aldrig att vara genom en — nån skola, hur fina predikantskolor vi än har. De är långt borta i den dimmiga tidsåldern. Bibeln och Församlingen är absolut en uppenbarelse.

¹³² Låt oss slå upp... Jag har några bibelställen nedskrivna här, Matt. 16:e kapitlet och 18:e versen. Låt oss bara ta en liten titt på Matt. 16:18, se var det är i Skriften, var uppenbarelsen är. Då de kom ner från berget, 17:e versen:

Och Jesus svarade och sa till honom: Salig är du, Simon, Jonas son, för kött och blod har inte uppenbarat det för dig, utan min Fader, som är i himmelen.

Och jag säger dig: du är Petrus, och på denna klippa ska jag bygga min församling, och dödsrikets portar ska inte segra över den.

¹³³ Nu säger den katolska kyrkan: "Han byggde den på Petrus." Nåja, det där, det är verkligen köttsligt tänkt. Man kan inte föreställa sig att ett andligt sinne skulle kunna fatta det så, som om Gud, med Sin egen Son stående där, ändå skulle bygga Sin församling på en vanlig, ordinär, syndfödd människa!

Mannen bevisade det. Han, med samma ande över sig, förbannade Jesus och förnekade Honom rakt upp i ansiktet. Det var inte Petrus.

Inte heller var det en klippa, som låg där, som en del församlingar förfäktar. Det var ingen klippa, för Petrus. . . .

¹³⁴ Den klippa, han talade om där, var inte Petrus, inte heller var det Han själv.

¹³⁵ Många av protestanterna försöker säga: "Det var Jesus. Det var Honom som Han byggde Församlingen på. Han!" Nej, det är fortfarande fel. Om Ni lägger märke till det, så var det varken Jesus eller Petrus. Det var uppenbarelsen.

*. . . Kött och blod har inte uppenbarat detta
för dig, utan min Fader, som är i himmelen
har gjort denna uppenbarelse.*

¹³⁶ Se här! Jag vill fråga Er. I Edens lustgård fanns ingen skriven Bibel. Och de två pojkarna, Kain och Abel, de ville båda offra ett offer och vinna Guds ynnest. Då de gjorde så, kom Kain och byggde ett altare, Abel byggde ett altare. Om det vore allt Gud fordrade, så skulle Gud vara orättfärdig då Han fördömde Kain. All right. Sen offrade Kain ett offer, det gjorde Abel också. Båda två offrade ett offer. Kain tillbad, och det gjorde också Abel. Kain gjorde allt, som Abel gjorde.

¹³⁷ Så om det att man går till kyrkan, tillhör församlingen, offrar och ber och tillber Gud, är allt Gud begär, då skulle Gud vara orättfärdig då Han fördömer Kain för att han gör exakt vad Han har sagt att man ska göra.

¹³⁸ Men, ser Ni, Abel han visste, genom uppenbarelse, att det inte var frukt, som förde dem ut ur Edens lustgård, som många köttsliga sinnen tror idag. Abel kom och offrade av landets frukt, och Gud vägrade ta emot det, men det uppenbarades. . . . Jag menar att Kain gjorde det, ursäktade mig! Kain offrade av landets frukt, för han trodde att det var det, som förde dem ut ur Edens lustgård. Ge akt på den där uppenbarelsen!

Ge akt på meningsskiljaktigheterna om den! Ge akt på hur ont det gör idag! Men det var inte frukt, som förde dem ut. Eva åt aldrig några äpplen. Visst inte! Hur kunde hon komma underfund med att hon var naken, om hon åt äpplen? Det hade med sexuallivet att göra. Det måste det ha!

¹³⁹ Nu tar vi det där som ett studium, och det har vi gjort, gått tillbaka. De har inte ett enda bibelställe.

¹⁴⁰ En del av dem säger: "Nå, hon sa: 'Jag har fått en son från Herren.'" Jajamensan. Det fick skökan också, Gud måste skapa allt liv.

¹⁴¹ Men det är ett förvrängt liv. Se på den där pojakens natur! Han var av sin far, djävulen, hatisk, elak, en mördare. Förstår Ni?

¹⁴² Och så hur Abel, då hans föräldrar troligen berättade för honom att — att träden hade frukt på sig osv. Men det uppenbarades för Abel. Abel gick och tog ett lamm, för att få blod, tog ett liv. Inte ett fruktträd, så att han kom med äpplen, bananer och päron. "Men Abel offrade, genom andlig uppenbarelse", Hebr. 11, "åt Gud ett bättre offer. Gud bar vittnesbörd om det, för det uppenbarades för honom genom tron".

¹⁴³ Det var där Gud byggde Sin Församling. "För kött och blod uppenbarade aldrig detta för Dig." Aldrig lärde Du Dig det i nån predikantskola. Det är ingen, som har lärt Dig det nånstans. "Utan min Fader i Himmelen har uppenbarat det för Dig." Där, alltsammans är på uppenbarelsen, hela Församlingen, "På denna Jesu Kristi uppenbarelses klippa ska jag bygga min församling."

¹⁴⁴ Du kanske accepterar vad pastorn säger. Du kanske accepterar vad predikantskolan lär. Du kanske accepterar vad kyrkan säger. Och det är ändå inte rätt! Du kanske kan förklara det väldigt. Men tills Gud har uppenbarat för Dig att Jesus Kristus är Hans Son, och Du är frälst genom Hans blod, på den uppenbarelsen att "Han är min Frälsare."

¹⁴⁵ "På denna klippa ska jag bygga min Församling, och dödsrikets portar ska inte bli övermäktiga."

¹⁴⁶ Så då ser Ni varför Satan är så emot Uppenbarelsboken. Vad som helst, som är uppenbarat, en andlig uppenbarelse, Satan är emot det. Det är därför han är så emot predikotjänsten idag. För, vad är det? Uppenbarandet av Kristus.

¹⁴⁷ Låt kyrkan fortsätta med sina stora samfund och organisationer, och sina små blomsterpredikningar osv. Låt dem fortsätta, Satan kommer inte att bry sig om det där. De har inga bekymmer. Alla klappar dem på axeln.

¹⁴⁸ Så kommer det en tid, då Gud, genom Den Helige Ande, uppenbarar Kristus återkommen i församlingen, med kraften och demonstrationer av sjukas helbrägdagörelse och låter de tecken ske, som Han sa skulle följa dem som tro, då vänder Satan på sig i sängen. Han gör nånting åt det. Till dess bryr Satan sig inte om hur mycket församling Du går med i. Han struntar i hur mycket. Men då Kristus uppenbarar för Dig att Han är Guds Son och att de gärningar Han gjorde ska Du också göra, inte några andra gärningar utan samma gärningar.

¹⁴⁹ "Den, som tror på mig..." Joh. 14:7. "Den, som tror på mig, de gärningar som jag gör ska han också göra. Göra samma gärningar, och större än dessa." För Kristus kunde inte predika dopet i Den Helige Ande, det skulle bli större. Han kunde inte ge det till dem, för Den Helige Ande hade ännu inte blivit given. Men då Jesus kom och offrade Sitt liv, och Den Helige Ande återvände, då kunde de ge Evgit Liv till människorna. Det är detta, som är "större".

¹⁵⁰ Men tecknen och undren, sa Jesus klart i Mark. 16, "Gå ut i hela världen och förkunna evangelium för allt skapat!" Hur långt? Hela världen. Hur många? Allt skapat. Så länge evangelium predikas ska dessa tecken följa dem, som tro. Och då det blir en uppenbarelse, broder, då är Du nära Riket! "På denna klippa ska jag bygga min församling, och dödsrikets portar kan inte bli den övermäktig."

¹⁵¹ För den man eller kvinna, som nånsin har varit ensam på andra sidan öknen, som Moses var, och

Guds uppenbarelse manifesteras för honom genom Den Helige Ande, det finns ingenting, som kan skaka honom. Han är precis så sund och stabil han kan bli.

¹⁵² Satan hatar Uppenbarels eboken. Han tycker inte alls om den, den kullkastar hans plan.

¹⁵³ Bokens natur visar att Johannes inte skrev den. Det är riktigt. För de är — de är för... Det är hans skrift, men inte hans inspiration. Det är Guds inspiration, som skriver Boken. All right.

¹⁵⁴ Låt oss se efter, vad det står nu!

*Salig är den, som läser, och de som hör...
Denna profetia och håller det, som är skrivet
däri, för tiden är nära.*

¹⁵⁵ "Tiden är nära." Va? Då den fullständiga uppenbarelsen av Jesus Kristus har tillkännagetts för Hans församlingar. Och eftersom tidsåldrarna går, uppenbaras det bara för dem.

¹⁵⁶ Nu är vi framme vid ändens tid, så nu är vi verkligen vid världens ände. Vi är vid slutet av världshistorien. Och innan den här veckan är slut, och Gud är med oss och hjälper oss, ska vi bevisa att vi är vid slutet av församlingstidsåldrarna. Vi är i Filadel... Nej, Laodiceas församlingstidsålder, slutet på alla tidsåldrarna. Vi är vid den politiska världens avslutning. Vi är vid avslutningen av den naturliga världen. Vi är vid alltings avslutning. Vi är vid slutet av allting naturligt, färdiga att gå in.

¹⁵⁷ Då jag här om dagen kom, jag tror jag skulle till Shreveport eller nånstans. Jag tittade mig omkring. Jag sa: "Träden är döende. Gräset dör. Blommorna dör. Jag dör. Världen dör. Allting dör. Allting i denna värld dör." Vi sitter här i förmiddag, döende.

¹⁵⁸ Förvisso finns det en värld nånstans, där inte allting dör. Om det finns en, där allting dör, måste det finnas en, där allting lever. Det är det vi längtar efter, att komma till den platsen, där det — där träden står odödliga. Fara dit allting är odödligt och det består i — till Guds ära.

¹⁵⁹ De första tre verserna vi nu har haft bildar bakgrunden. För det första, Jesu Kristi uppenbarelse, för det andra, den gavs till Johannes av en ängel. Och den tredje är "salig", saligprisningen av dem som läser, och om man inte kan läsa, "Salig är den som hör." Kan Du inte läsa? Hör det bara! Det är alltsammans. "Salig är den som läser, och", om man inte kan läsa, "salig är den som hör, ty tiden är nära."

¹⁶⁰ Föreställ Er nu, vad det här rättesnöret, dvs. Johannes, skrivaren här, menar då han skriver ner det. *Det här* är Johannes, som bara säger "salig" osv. Vad jag nu tror att det var, i Gamla Testamentet stod prästen upp om morgonen och läste Skrifterna. Församlingen lyssnade. Många kunde inte läsa. Så han sa: "Salig är den som läser och den som hör." Förstår Ni? Läsaren och höraren. Den som läser och hör är salig. Så om Du bara sitter och lyssnar till det, är Du salig. "Salig är den som läser, och den som hör, ty tiden är nära."

¹⁶¹ Från vers 4 till 6 är nu hälsningen till församlingen. Nu vill vi ta för oss detta, 4:e och 6:e.

¹⁶² Innan vi nu börjar med det, vill jag att alla ska tänka efter ordentligt. Vad är det, nu? Det är Jesu Kristi uppenbarelse, där Gud tog bort slöjan från tiden. *Här* är den tiden, som Jesus inte kunde se medan Han var på jorden, församlingstidsåldrarna, vad som skulle ske. Så tog Gud bort slöjan, drog bort den, och lät Johannes titta in och se, vad varje församlingstidsålder skulle göra och skrev det i en bok och sände det till de sju församlingarna.

¹⁶³ Vad är det? Kristus uppenbarad i Sin — Sin verksamhets tid. Den är full av handling, Boken. Och det är en — en profetisk bok, som Kristus har gett, Gud har gett oss genom Sin ängel, skriven av Johannes. Och en välsignelse för var och en, som läser den eller hör den läsas, för — för tiden är nära, då allt detta går i uppfyllelse.

¹⁶⁴ Vi har en bra utgångspunkt nu. Och kom ihåg att vi håller församlingen i minnet. På ena sidan börjar

församlingen, på andra sidan upphör församlingen. Mera om det på måndag kväll, då vi kommer fram till församlingstidsåldrarna.

Johannes till de sju församlingarna, som är i provinsen Asien: Nåd vare med Er och frid ifrån honom som är . . . Och som var, och som ska komma, och från de sju Andar som stå inför hans tron.

¹⁶⁵ Nu kommer vi fram till symbolernas mystiska och djupa del. Det är adresserat till de sju församlingarna, som finns i Mindre Asien. De hade — de hade . . . Tidsåldrarna skulle komma i framtiden, på den tiden. Och Han berömde dem och prisade dem för deras verk och vad de hade gjort. Men det är adresserat till de där församlingarna nu, de sju församlingarna i Mindre Asien.

¹⁶⁶ Mindre Asien var nu inte hela Asien, världsdelen Asien. Det var bara en liten del. Ungefär så stor som staten Pennsylvania, menar de, ser Ni, eller något ditåt, eller Indiana, bara en liten landsända, där dessa sju församlingar fanns. Det fanns flera än de där församlingarna på den tiden. Och, men det avslöjade deras karaktär. Nu läser jag här, vad jag fick ut av att läsa om det i historien.

¹⁶⁷ Och den som . . . ”Förbannad vare den, som hör och inte lyssnar till det.”

¹⁶⁸ Och — och nu kommer tiden för den här 4:e versen, så att vi vill förklara nånting här: ”Från Honom, som var, och som är, och som ska komma och har de sju Andarna, från de sju andar, som står inför Hans tron.” ”Andarna” nu, dem ska vi komma till senare.

¹⁶⁹ Här uttrycks det nu, om Ni lägger märke till det, i — i det där. Även i 7:e versen, eller den 8:e, kommer Han igen och säger, uttrycker det igen. Se upp nu! Det är till de sju församlingarna. ”Från Honom som var, som är, och som ska komma. Som en gång var, är nu, och som ska komma.” Han uttrycker här Sin trefaldighet, Sin trefaldiga uppenbarelse av Sitt verk.

¹⁷⁰ Om man nu vill ta den 8:e versen, vi ska komma till den om bara en minut, vi ska ta den 8:e versen!

Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och änden, säger Herren, han som är, . . . Som var, och som ska komma, den Allsmäktige.

¹⁷¹ Nu håller vi 4:e och 6:e versen i minnet, båda två är samma sak. Ett, han säger: "Till Honom som var, som är, och som ska komma." Vad är det Han försöker lägga fram för Församlingen? Sin Gudomlighet! Idag försöker folk göra Honom till en — en profet. Han är mer än en profet. Och en del försöker göra honom till tre Gudar. Han är inte tre Gudar. Han är en enda Gud, som levde i tre olika ämbeten, tre uppenbarelser av samme Gud.

¹⁷² Kom nu ihåg att det här är Uppenbarelseboken: "Och var och en, som hör det, och inte håller vad som är skrivet i denna bok, hans del ska tas bort från Livets Bok." Jesus uppenbarar Sig inte som tre gudar, utan som en enda Gud och tre ämbeten. Å! Det kommer att bli rikt om en stund, då vi kommer fram till församlingstidsåldrarna och ser var de förlorade det där. Det orsakade stor splittring vid konciliet i Nicea. Båda parter gick till ytterligheter.

¹⁷³ Och de har gjort detsamma i denna yttersta tid igen, precis som ett för-Nicenskt koncilium igen, för det kommer att bli ett till! Lika säkert som att jag står här, kommer de katolska och protestantiska kyrkorna att förenas på något sätt eller komma sams med varandra. Se på ärkebiskopen av Canterbury där borta nu! Alla de där samlas ihop. Och det finns ingen lära om nån treenig Gud i Bibeln! Det finns en enda Gud.

¹⁷⁴ Och det uppenbaras här i Uppenbarelseboken, så att hela Skriftens rättesnöre kan bevisas här, och Kristus satte Sitt insegel på det. Så här är det. Om nån drar ifrån eller lägger till, ska den samme tas bort ur Livets Bok, för honom. Så nalkas inte detta på ett själviskt sätt, nalkas det med öppet hjärta och öppet sinne!

¹⁷⁵ Vid konciliet i Nicea kom de fram till två olika beslut. Ifråga om . . . Å, många av dem på de gamla

kyrkofädernas tid, de hade två helt motsatta åsikter. En av dem var en treenig Gud, en treenighetslära. Och den andra var en — en enda Gud. Och de uppstod båda och gick till ytterligheter åt var sitt håll. Treenigheten blev till en tregudsperson. Läran om en Gud blev unitaristisk, precis lika mycket fel som den andra var. Så de gick båda till ytterligheter, men just *här* uppenbaras Sanningen.

¹⁷⁶ Jesus kunde inte vara sin egen far. Inte heller, om han hade en far, utom Den Helige Ande, då är Han ett utomäktenskapligt barn. Och inte... Den Helige Ande gav Honom liv, och Han sa att Gud var Hans Fader. Så Den Helige Ande och Gud... Det är Matt. 1:18. Om... Den Helige Ande och Gud måste vara samma person, annars hade Han två pappor. Och Han kallades *Immanuel*, vilket betyder "Gud med oss". Han hävdade, då Han var här på jorden, att Han och Fadern var Ett.

¹⁷⁷ Jag har alla bibelställena uppskrivna här så att Ni ska kunna hitta det ifall vi fick den här — den här frågan eller nånting.

¹⁷⁸ Då Han nu uppenbarades här, var det som Hans varelses trefaldiga ämbete: "Han som var, Han som är, och Han som ska komma, den Allsmäktige." Det finns inga tre Gudar där! Det finns en enda Gud.

¹⁷⁹ Och i konciliet i Nicea måste de, för att klara av detta, anta en treenighet, för i den romerska världen hade de många gudar. De bad till sina döda förfäder. Jag har historien till hands här, där vi kan citera det. Förstår Ni? De bad till sina döda förfäder. Det är därför de har S:t Cecilia, och S:t Markus och S:t, S:t, S:t, S:t, S:t, S:t.

¹⁸⁰ Medan aposteln Petrus sa: "Det finns ingen annan medlare mellan Gud och människor än Människan Jesus Kristus." En enda.

¹⁸¹ De måste ha en treenig gud. Så de — de hade Jupiter, Mars, Venus. "Och det var inte rätt att ge en enda gud allt," så de delade bara upp det och fick Guds tre ämbeten att bli tre olika gudar.

¹⁸² Men här, i Uppenbarelseboken, säger Han klart vem Han är: "Jag är Han som var, Han som är, och Han som ska komma, den Allsmäktige." Vi ska komma till det litet senare här, Han sa: "Jag är Alfa och Omega", A till Z, hela det grekiska alfabetet. "Liljan i Dalen, Sarons Ros, Fader, Son, Helig Ande, Han som var, som är och som ska komma, Davids Rot och avkomling." Han är Gud. Han är Gud. "Utan..." 1 Tim. 3:16: "Utan motsägelse, stor är gudaktighetens hemlighet: Ty Gud blev uppenbarad i kött, sedd av änglar, trodd i världen, upptagen till härligheten." Gud! Inte en tredje person eller en profet utan Gud själv uppenbarad i form av en människa! Kom nu ihåg, att det här är en uppenbarelse!

¹⁸³ I begynnelsen var Gud den store Jehova, som bodde i en Eldstod, hängde över Israel och ledde dem. Det var Gud, Förbundets Ängel. Kom ner på berget, hela berget tog eld. Eld slog ut från berget och skrev de tio Budorden. Han kallades "Gud Fader" för Sina barn, hans utvalda folkslag, judarna.

¹⁸⁴ Sedan uppenbarades samme Gud i en kropp, född av en jungfru, som Han skapade i Marias moderliv, och levde och bodde och satte upp Sitt tält, bildligt talat, bland mänskliga varelser. Och samme Gud blev kött och bodde ibland oss, Bibeln säger så. "Gud var i Kristus". Kroppen var Jesus. Jesus, "i Honom bodde hela Gudomens fullhet lekamligen". Det kan inte göra Honom till tre personer, nu. Döp inte till tre Gudar! Det finns en enda Gud. Förstår Ni? En enda Gud. Denne samme Gud blev nu kött.

Han sa: "Jag har kommit från Gud och jag går till Gud."

¹⁸⁵ Sedan Han hade försvunnit från jorden genom Sin död, begravning och uppståndelse och himmelsfärd, mötte Paulus Honom på vägen ner till Damaskus, medan han ännu kallades "Saulus". Och en röst kom och sa: "Saul, Saul, varför förföljer Du mig?"

¹⁸⁶ Han sa: "Vem är Du?"

¹⁸⁷ Han sa: "Jag är Jesus."

¹⁸⁸ Och Han var Eldstoden, ett ljus, som gjorde aposteln blind. Han hade vänt tillbaka. Samme Jesus hade förvandlats till Gud Fader igen. Det är orsaken till att Han sa här: "Jag är den Allsmäktige", Samma form Han hade innan Han blev kött. Och Hans kropp, som Han bodde i, som kallades Jesus, Människan, som vi känner, Jesus. . .

¹⁸⁹ Liksom en del av Er kära Oneness-folk nu döper "i Jesu namn". Ni har fel! Det finns hundratals Jesusar i världen idag, men det finns bara en Herren Jesus Kristus! Han var född till Kristus. Massor av Jesusar. Jag har träffat många av dem. Men det finns en enda Herren Jesus Kristus, Han är Gud.

¹⁹⁰ Och Fader, Son och Helig Ande är inga *namn*, det är titlar, som hör till ett enda Namn. De döper "I Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn!" *Fader* är inget namn, och *Son* är inget namn, och *Den Helige Ande* är inget namn. Det är en titel. Liksom "människa". Det är vad det är, Den Helige Ande. En människa. . . Eller en ande, Den Helige Ande. Så säger man: "I 'Faderns' namn". Titta på fäderna, och Era söners söner! Se på människorna där! Förstår Ni? "Fader, Son och Helig Ande" är inget namn. Det är en titel, som hör till Namnet Herren Jesus Kristus.

¹⁹¹ Det var så den apostoliska församlingen döpte, i begynnelsen. Och jag uppmanar vem som helst att visa upp ett enda bibelställe eller en enda gång i historien, då nån nånsin döptes i den kristna församlingen på något annat sätt än i "Jesu Kristi" Namn, förrän den katolska kyrkan bildades. Och de antog "Fader, Son och Helig Ande" som trosbekännelse. Kom nu med Er historia, nån av historikerna! Ja! Det finns ingenting sånt. Efter 304, år 304 kom det treeniga dopet till en treenig Gud, "Gud Fader, Gud Sonen, Gud Den Helige Ande". Det är hedendom!

¹⁹² Innan den här veckan är slut ska jag läsa det ur böckerna och visa Er i Bibeln. I förmiddag talar vi om Uppenbarelsesboken och bevisar var det kom in och hur det kom till. Tillbaka till Sanningen, broder! Vi är i den yttersta tiden.

¹⁹³ Vänta tills vi får tag i den efesiska församlingen och jämför den med den laodiceiska och se, vad som hände mellan dem! Ni ska få se hur det där kröp in. Kom in i Luthers tid, då det står: "Du har det namnet om Dig att Du 'lever', men Du är död". Själva ordet *Sardes* betyder "död". De förlorade det i den mörka medeltidens femtonhundra år. Alla församlingarna höll fast vid det fram till den tiden. Då de så hade Konciliet i Nicea år 606, då avskaffade de Namnet och gjorde tre gudar av Det.

¹⁹⁴ Han sa här: "Jag är Han som var, Han som är och ska komma, den Allsmäktige." Visst!

¹⁹⁵ Han hade en trefaldig varelse på jorden. Då Han var på jorden var Han en trefaldig varelse. På jorden var Han profet. Det är Han i Himmelen också, präst. Och då Han kommer tillbaka till jorden igen, ska Han vara Konung. Profet, Präst och Kung. Han som var, som är och ska komma. "Han som var" var Jesus, Profeten. "Han som var" är nu Prästen, som offrar andliga offer, en Överstepräst som kan ha medlidande med våra svagheter och uppenbara Sig och bevisa att Han är mitt ibland oss. Profet, Präst, Kung, men en enda Gud.

¹⁹⁶ Då Han var på jorden var Han Profet, Ordet, "det trofasta vittnet" kallar Bibeln Honom litet senare. Ett sannfärdigt vittne är profeten.

Han var Präst, och då är Han Präst nu.

Då Han kommer, ska Han vara Kung.

¹⁹⁷ Om Ni vill slå upp och läsa Upp. 15:3, så får Ni se i Upp. 15:3. Låt oss slå upp det och se efter vad Han . . . Om Han kommer att vara Kung, om Han är Kung då Han kommer! Nu går vi till Uppenbarelsesboken, 15:e kapitlet och tre — 3:e versen.

Och de sjöng Moses, Guds tjänares sång och Lammets sång, de sjöng: Stora och underbara är dina verk, Herre Gud Allsmäktig. Rättfärdiga och rätta är dina vägar, du de heligas konung.

¹⁹⁸ Vad var Han på jorden? Profet! Hur visste människorna att Han var Profet? Han gjorde Messias', som var profet, tecken. Å, välsignat vare Herrens Namn! Hur kunde de missta sig på Honom? Därför att de väntade sig att få se nånting annat. Och Han gjorde Messias' tecken, och de ville inte höra det. Han var Profet.

¹⁹⁹ Moses sa: "Herren, Din Gud, ska låta en profet uppstå, som är lik mig. Och det ska ske, att om de inte lyssnar på den profeten, så ska de avhuggas från folket."

²⁰⁰ Han var Profet på jorden, nu, för att Han var vad då? "Guds Ords sannfärdiga vittne." Amen! Han var Guds Ord uppenbarat.

²⁰¹ Johannes evangelium, 1:a kapitlet:

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.

Och Ordet blev kött och bodde ibland oss.

²⁰² Han var det sanna och sannfärdiga vittnet om Guds Eviga Ord. Han var Ordet, var Guds Ord. Och, eftersom Han var Ordet, var Han Profet. För Guds Ord flödade genom Honom. Han skulle bara säga Det. "Jag kan ingenting göra i mig själv, utan bara vad Fadern visar mig att jag ska göra. Det är inte jag, som gör gärningarna. Utan Fadern, som bor i mig, Han gör gärningarna. Jag och min Fader är ett. Min Fader är i mig," sa Jesus, människan, stofthyddan.

²⁰³ Gud har många titlar. Jehova, Jehova-Jireh, -rapha, Manasse. Å, det är många. Han har sju sammansatta återlösarnamn. Han har många titlar: Sarons Ros, Liljan i Dalen, Morgonstjärnan, Fader, Son, Helig Ande, allt det där. Men Han har ett enda mänskligt Namn. Gud hade bara ett enda Namn, och det var "Herren Jesus Kristus".

²⁰⁴ Åtta dagar efter att Han fötts till Kristus, Herren, gav Den Helige Ande Honom Namnet "Jesus". Hans mor lät omskära Honom, och kallade Honom Jesus. Han föddes till Kristus.

Liksom jag föddes till en Branham. Jag var en Branham då jag föddes och fick namnet William.

Amen! Och Han föddes till Kristus, Frälsaren. Och då Han var åtta dagar gammal fick Han Namnet "Jesus". Och Han var Härlighetens Herre uppenbarad. Så Han är Herren Jesus Kristus, Härlighetens Gud uppenbarad ibland oss. Å, där är Han.

²⁰⁵ På jorden var Han Profeten, i Härligheten är Han Prästen. Då Han kommer är Han Konungen. Å! Jag tycker om det där.

Profet, "Ordets sannfärdiga Vittne".

Präst, "Med Sitt eget blod inför Gud".

Konung, "De heligas Konung". Inte världens kung nu, Han är de heligas Konung. Vi har jordiska kungar över folken. Men vi har också en Konung, och ett Rike. Det är därför vi uppför oss annorlunda.

²⁰⁶ Som jag sa för inte så länge sedan om min hustru, vi var på väg till varuhuset här uppe, och vi såg ett mirakel, nästan. Det var om sommaren, en kvinna hade en dräkt på sig. Och jag sa: "Det där var ovanligt", jag sa: "Om jag hade haft min kamera, skulle jag ha tagit en bild av damen." Förstår Ni? För vi... Det var den första kvinnan vi såg i kjol, Ni vet, klädd som en dam bör vara, alla kvinnor.

²⁰⁷ Hon sa: "Ja men hur kommer det sig, Bill, att de våra klär sig rätt, är det för — för att vi är tvungna?"

²⁰⁸ Jag sa: "Det är inte de våra. Det är Guds folk. Guds folk, det fordrar helighet."

²⁰⁹ "Men går de inte i kyrkan?", sa hon.

²¹⁰ Jag sa: "Där är en dam, just *där*, som sjunger i kören i en viss församling här."

²¹¹ "Ja, men hur kan då det komma sig?"

²¹² Jag sa: "För att hon inte har fått lära sig nåt annat." Det är alldeles riktigt.

²¹³ Där finns den där köttsliga församlingen, som vi ska komma in på den här veckan. Den andliga församlingen, den köttsliga församlingen. De är allesammans på drift tillbaka till moderförsamlingarna. Bibeln säger i Upp. 17, att de

ska göra det. De går tillbaka just nu, allesammans, uppför sig så, organiserar sig: "Gosse, vi är nåt *särskilt*. Vi organiserar oss. Vi är *detta* och vi är *det där*." Det var inte så i begynnelsen. Att man tog all makt ifrån församlingen och gav den till en biskop eller påve. Gud är i Sin Församling, bland Sitt folk, uppenbarar Sig genom lekmännen och överallt, nu. Men i den här tiden . . .

²¹⁴ Hon sa: "Nå, är vi inte amerikaner?"

²¹⁵ Jag sa: "Nej. Vi bor här, men vi är inte amerikaner. Vi är kristna, vårt Rike är därövan."

²¹⁶ Och om våra liv kommer där uppifrån, så handlar vi därefter. För vi kommer . . . Vårt liv kommer från en helig plats. Det ser annorlunda ut, det klär sig annorlunda. Kvinnan där uppe har långt hår. Och de har inte smink i ansiktet. Och — och de bär inte shorts. De har kjolar och långa klänningar och dräkter. Och de har långt hår osv. Så den — naturen, där uppifrån, återspeglas i oss.

²¹⁷ Männen röker, snusar, ljuger, stjälar inte. De kommer, deras andar kommer från en helig plats, får dem att uppföra sig heligt, erkänna varandra som bröder. Så är det.

²¹⁸ Vi tillhör ett Rike, och vi har en Konung! Och Han är de heligas Konung. Och ordet *heliga* kommer från "de helgade". Så då en person blir helgad, då flyttar Kristus, Den Helige Ande, in i hjärtat och blir Konung över det. Å! Det där borde gå hem! Å! Då Guds helgade kärle . . . Kristus, Konungen, Den Helige Ande, flyttar in. En Kung har sin domän. Amen! Och hela ens varelse regeras av de heligas Konung! Ett Rike! Vartenda rike på jorden kommer att skakas, rivas ner av atomkraft. Men Bibeln säger: "Vi får ett Rike, som inte kan bävas!" Amen! De heligas Konung.

²¹⁹ Jag vill att Ni ska lägga märke till symbolerna för Kristus också, i Bibeln och här på jorden. På jorden var Han Profet. Tror Ni det? [Församlingen säger "Amen!" — Red.] En profet är Ordet. Vi vet det. Ordet *profet* betyder "gudomlig uttolkare av Ordet". Det

Gudomliga Ordet är skrivet, och profeten har Guds gudomliga Ande i sig. Och, som Ni vet, profeten i Gamla Testamentet kallades "gud". Hur många visste det?

²²⁰ Jesus sa: "Om de kallade dem gudar... Är det inte skrivet i Er lag, att de är, 'Ni är gudar'? Och om de kallade dem 'gudar', som Guds Ord kom till, profeterna, hur kan Ni då fördöma mig, då jag säger att jag är Guds Son?"

²²¹ För han kallades "gud", därför att han bar Guds Ord i sig, SÅ SÄGER HERREN. Därför betyder ordet *profet*... Hans — hans tolkning ska inte blandas upp. Förstår Ni? Om Gud... Han säger: "Om det finns nån, som är andlig bland Er, eller profet, så ska jag, Herren tala till honom. Om det han säger går i uppfyllelse, så lyssna till honom, ty jag är med honom. Men om det inte går i uppfyllelse, så lyssna inte till honom, jag har inte sänt honom." Det är på det viset man vet det. Och sedan, ser Ni, måste den gudomliga tolkningen av Ordet stämma överens med den här sista uppenbarelsen till församlingen.

²²² Han är Gud, den Allsmäktige. På jorden var Han profeten, vilket är örnen. Hur många vet, att en profet anses vara en örn? [Församlingen säger "Amen!" — Red.]

²²³ En örn är den starkaste fågel vi har, den kraftigaste. En del av dem mäter fjorton fot mellan vingspetsarna. Han kan flyga så högt, att om nån annan fågel skulle försöka följa honom, så skulle den sprängas, fjädrarna skulle ramla av den, och den skulle gå sönder. Varför? Han är specialbyggd. Och vad skulle han ha för nytta av att komma så högt upp, om han inte kunde se vad han gör, då han är där uppe? Tala om falköga. Ni skulle se ett örnöga!

²²⁴ En falk kan, kan kanske se en kyckling. Det är riktigt. Det är så det är med en del av de här falkarna idag. Mmm. Men jag ska säga Er, en örn far iväg, så att om en falk försökte följa honom, skulle den dö. Den skulle kvävas. Den kan inte komma upp i de sfärer, dit örnen kommer.

Och så har han en sån syn, att han kan se så långt, då han är där uppe. Så det är orsaken till att Gud kallade Sina *profeter* för örnar. Kommer upp dit, och han är örn. Han kan se långt, långt bort.

²²⁵ Och Kristus, på jorden var Han örn. Då Han dog var Han Präst, så det gjorde Honom till Lamm. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Red.] Och då Han kommer tillbaka är Han Konung, så Han kommer att vara Lejon. Amen! Lejonet av Juda stam! Amen! Han är Örn, Lamm och Lejon. Amen! Fader, Son och Helig Ande, Profet, Präst och Konung. Han som var, som är och som ska komma, den Allsmäktige. Alfa och Omega, från begynnelsen till änden, den evige Guden!

²²⁶ Jag skulle vilja fråga Er, en del av Er kära katoliker, som kallar det där: "Guds eviga Sonskap, Jesu Kristi eviga Sonskap hos Gud." Hur kan Ni säga ett sånt ord? Jag är en dumbom, med sjuårig skola, men jag vet bättre än så. Ordet son måste ha en begynnelse. Så hur kan Han vara evig och vara son? Evigheten har ingen begynnelse och ingen ände. Så Han kan inte vara son, en evig son, och sålunda ha en begynnelse, för det finns ingenting sånt som en evig son. En son hade en begynnelse, så han kan inte vara evig.

²²⁷ Ser Ni, Han är den Evige Guden, inte den evige sonen. Glory! Den Allsmäktige, Jehova-jireh, Jehova-rapha, uppenbarad i köttet, "I Honom bodde Gudomens fullhet lekamligen".

²²⁸ Och på Pingstdagen, då Eldstoden kom ner över människorna, har Ni lagt märke till att den delade Sig? Och tungor av eld satte sig på var och en av dem. Eld, liksom tungor, som satte sig på var och en. Vad var det Gud gjorde? Delade ut Sig Själv i Församlingen, bland var och en, och gav kvinnorna, männen, och allesammans, delar av Sin Ande, då Han delade ut Sig Själv ibland Sin Församling.

²²⁹ Hur kan en människa komma och säga: "Den helige är påven. Den helige är biskopen."? Den Helige är Kristus, Den Helige Ande i oss. Hur kan man säga att

lekmännen inte har nåt att säga? Var och en av Er har nåt att säga. Var och en av Er har ett arbete att göra. Var och en av Er måste bära fram ett budskap. Glory!

²³⁰ Den Helige Ande delade Sig på Pingstdagen. Då Gud delar Sig, "På den dagen ska Ni veta att jag är i Fadern, Fadern i mig, jag i Er och Ni i mig".

"Den dagen", Den Helige Ande "över alla, i alla, genom alla". Amen! Där är det. Den Helige Ande har rätt att verka var Han vill, på vem Han vill. Man behöver inte acceptera vad nån biskop eller nån präst säger. Han är vår ende Präst, det är riktigt, en Överstepräst. Profet, Präst och Kung.

²³¹ Nu:

Och . . . Jesus Kristus, som är det trovärdiga vittnet, . . . den förstfödde av de döda, . . . (vi ska komma fram till det), . . . och härskaren över konungarna på jorden. Till Honom som älskar oss, och som har tvättat oss rena från våra synder med sitt eget blod,

²³² Ordet *tvättat* där, på grekiska betyder faktiskt "att lösa". Han löste oss från . . . Vi var bundna vid jorden genom vår synd. Vi kunde inte se, kunde inte höra, hade ingen föreställning om Himlen eller nånting. Men då Blodet kom ner, skar Det av repet, och vi blev lösta. Å!

²³³ Jag läste en gång en berättelse, den kanske passar bra in här. En bonde fångade en kråka och band henne. Och han sa: "Jag ska lära de andra kråkorna en läxa." Så han band den gamla kråkan med en tråd om benet, och den stackaren svalt nästan ihjäl. Den var så svag, att den nästan inte kunde gå.

²³⁴ Det är så en del av de här organisationerna och kyrkorna har bundit människorna. "Kan bara inte! Nå, *det här* är så långt man kan gå. Undrens tid är förbi." Ja. Man är helt enkelt bunden. Det är alltsammans. "Det finns inget sånt som Den Helige Ande. Han talar inte i tungor som Han gjorde förr."

²³⁵ Han är Gud. "Han är precis densamme igår, idag och i evighet", Hebr. 13:8, levande i alla församlingarna. Vi ska komma fram till det efter den här förmiddagens framställning. Ser Ni, Han är Gud, som lever i varenda församlingstidsålder. Han kommer att leva i varenda församlingstidsålder, kommer att leva i Sitt folk i evighet. För vi har nu Evigt Liv i oss.

²³⁶ Så det här samfundet hade bundit honom, ser Ni: "Nej, undrens tid är förbi. Det finns ingenting sånt som gudomlig helbrägdagörelse." Den stackars varelsen linkade omkring tills den blev så svag att den knappt kunde gå.

²³⁷ Och en dag kom en god man förbi, och han sa: "Du vet, den där gamla kråkan, jag tycker så synd om den. Då allt kommer omkring kan den ha försett sig med lite majs. Det är det enda den kan leva på. Den måste ha något att äta. Så den visste inte bättre, den var bara här ute och försåg sig med majs." Så om han sen tog sin . . . Och han tog sin kniv och skar loss den gamla kråkan. Och han vet . . .

²³⁸ Här kom de andra kråkorna, kom och sa: "Kom, Johnny Kråka! Låt oss fara söderut, det blir snart kallt!"

²³⁹ Vet Ni vad? Den där kråkan gick bara så långt den hade kunnat gå där ute och sa: "Det kan jag inte göra. Det är inte . . . Det är bara inte för oss i den här tiden. Det kan vi bara inte göra." Förstår Ni? Den hade varit bunden så länge, så den trodde att den fortfarande var bunden. Förstår Ni?

²⁴⁰ Och det är så det är med en massa människor, man är bunden av trosbekännelser och samfund, från den gamla skökomodern fordom, som säger en att: "Jesus Kristus är inte densamme. Det finns ingenting sånt som helbrägdagörelse. Det finns inget dop i Den Helige Ande. Det finns ingenting sånt." Försöker säga en det där. Man har varit bunden så länge att man tror att man fortfarande är bunden.

²⁴¹ Den gode Mannen, Kristus, gav sitt blod, så att Han skulle kunna tvätta oss och lösa oss från vår synd. Vad är synd? Jag ber vem som helst att tala om det för mig. Vad är synd? *Synd* är "otro." Det är riktigt: "Den som inte tror är redan fördömd."

²⁴² Och Din synd är det enda, som hindrar Dig från att vara fri. Det är för att Gud skar loss Dig från Din otro, men Du är så bunden av trosbekännelser, att Du fortfarande tror att Du är bunden. Svälter helt enkelt ihjäl, ser Du, linkar omkring: "Jag är presbyterian. Jag är metodist. Jag är baptist. De säger mig att jag tillhör Church of Christ, 'Undrens tid är förbi, det finns ingenting sånt.'"

²⁴³ Din stackars utsvultna kråka, varför kommer Du inte med i förmiddag? Varför flyger Du inte bort? Halleluja! "Stå upp med morgonens vingar, och flyg bort till Rättfärdighetens Sol, för att få läkedom på Hans vingar!" Amen! Så ska det vara. Så ska det vara, syskon! Å! Den som Sonen har befriat, han är verkligen fri. Ja, min herre!

²⁴⁴ "Men min pastor. . ." Det står ingenting om det, Bibeln säger att Du är fri! Det är riktigt, Du är fri.

²⁴⁵ "Min församling. . ."

²⁴⁶ Nå, kom loss! ". . . Har tvättat oss rena och löst oss från våra samfund med Sitt eget blod." Och har befriat oss, så att vi kan tänka själva, klara oss själva, och tala för oss själva och handla själva.

²⁴⁷ "Men om jag gick och talade om för pastorn att jag måste bli döpt om igen, skulle han. . ."

²⁴⁸ "Du är fri", hur är det med det? Det här är en uppenbarelse, ser Du. All right! Du är fri!

²⁴⁹ Om Du har blivit bestänkt med en liten saltströare, så här, "Faderns, Sonens och Den Helige Andes" namn, så finns det en dopgrav här, som är i ordning i förmiddag, med vatten i. Förstår Du? Jajamensan! Det är inte riktigt.

²⁵⁰ Så Du är inte längre bunden. Du är fri, men kanske vet Du inte om det. Men låt mig säga Dig i förmiddag att Bibeln säger: "Han löste oss från våra synder, vår otro, så att vi skulle kunna ta emot Jesu Kristi uppenbarelse." Gå ut i frihet!... Behöver inte acceptera vad nån kyrka säger om det. Ta vad Gud säger om det! Här är Hans uppenbarelse, som uppenbarar vem Han är.

²⁵¹ "Jag har alltid trott att Gud Fader hade långt vitt skägg, vitt hår, och Sonen var en medelålders man, och Den Helige Ande var mascotpojken." Broder, det där är hedendom. Det är hedniskt, Du tror på tre Gudar.

²⁵² Det allra första budet... Vad är första budet? "Hör, o Israel, jag är HERREN, din Gud, en enda Gud." Det är så det är.

²⁵³ Han är en enda Gud, inte tre gudar. Han levde i tre ämbeten, tjänstgjorde på tre ställen. Han är Profet, Präst och Konung. Han är Örn, Lamm och — och Lejon. Han är Liljan i Dalen, Sarons Ros, Liljan i Dalen och Morgonstjärnan. Han är Davids Rot och Stam. Han är A till Z. Han är Fader, Son och Helig Ande. Han är allt det där, men Han är En Enda! Han är en enda Gud. Det där är Hans titlar, som tillhör Honom, men det finns en enda Gud.

²⁵⁴ Aldrig, på något Bibelns blad eller i historien, förrän den katolska kyrkan kom till, döptes nån genom nedsänkning i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes" namn.

²⁵⁵ Om Du kan visa mig den sidan eller nånting, så skriv upp det och lägg det här uppe åt mig, i kväll, så ska jag gå ut ur den här kyrkan och säga: "Jag är en skrymtare, jag har lärt folk fel", om Du kan visa mig ett enda ord ur Skriften eller ge mig något ur historien, den äkta historien, som visar mig detta, att folk nånsin, i Bibeln, döptes i "Faderns och Sonens och Den Helige Andes namn". Eller visa mig en enda skrift eller historiebok, en enda sida, ett enda citat i historien, där nån nånsin döptes i "Faderns, Sonens

och Den Helige Andes namn" före den katolska kyrkans koncilium i Nicea. Kom och ge mig det, så ska jag sätta en skylt på ryggen och vandra genom Jeffersonville, och Du efter, tutande i ett horn. Jag ska skriva på den: "En falsk profet, som vilseleder människorna".

²⁵⁶ Och Du, pastor, om Du är här i förmiddag, om Du skulle göra det, så borde Du låta mig göra så med Dig. Förstår Du? Kom och visa mig! Men Du är rädd.

²⁵⁷ Vad är det? *Det här* är Uppenbarelsen. *Det här* är Uppenbarelsen. Och det här är Den Helige Ande, Kristus, som sänder Sitt Budskap till församlingarna. Lyssna till det! Lyssna till det! Det är vad Bibeln lär.

²⁵⁸ Var kom det in nånstans? Om Du bara inte blir arg, går härifrån, under veckan, så ska Du . . . Du får koncilierna i Nicea, Hislops *Two Babylons*. Får . . .

²⁵⁹ Josefus historia är all right, men han skrev bara ett enda stycke om Kristus, det står: "Det fanns en man vid namn Jesus, som gick omkring och helade folk. Och — och Han dog, eller Pilatus dödade Honom, eller Herodes, och — och lät döda Honom rättare sagt. Och lärjungarna gick och stal bort Hans kropp och gömde undan den. Och varje natt går de och skär loss ett stycke av den och äter det", står det, "så de är kannibaler". Då de tog nattvarden, ser Ni. Det köttsliga sinnet! Josefus är ingenting att lyssna till.

²⁶⁰ Men ta Foxe's *Book Of The Martyrs*, det är en bra äkta skildring. Foxe's *Book Of The Martyrs*, hur många har läst den? [Församlingen säger "Amen." — Red.] Visst. Pembers *Early Ages*, eller Hislops *Two Babylons* eller nån stor äkta skildring. Eller, den mest framstående vi har är The Nicene Council, The pre-Nicene Council och The Nicene Council. Och där finner man att det där aldrig nämns, inga personer.

²⁶¹ Ta Den Heliga Skrift och se efter, om nån nånsin blev döpt i Bibeln, och man använde de där titlarna, namnet "Fader, Son och Helig Ande"! Det betecknar tre gudar. Det är till för en hednisk ceremoni. Och

katolicismen är ingenting annat i hela världen än en — en hednisk form av kristendom. Och från den katolska kyrkan kom Martin Luther, John Wesley, baptister, presbyterianer osv.

²⁶² Men i den yttersta tiden sattes en dörr där emellan, som öppnade för Sanningen igen, att "Bibeln säger så!", och den mäktige profeten, som skulle komma till jorden i den yttersta tiden. Och vi tror att han kommer. Se upp! Och han kommer att få en Församling. Vi ska få se detta.

²⁶³ Kom nu ihåg, att det här är Uppenbarelsen! Man kan inte ta bort något ifrån Den. Vilken utmaning! Finn en enda person i Bibeln, ett enda ställe de nånsin döpte nån i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn", eller nånsin bestänkte nån, till deras synders förlåtelse! Finn det i Bibeln! De gjorde det aldrig! Och alla, hur de än var döpta, måste komma och låta sig döpas, om igen, i "Jesu Kristi Namn" för att få Den Helige Ande.

²⁶⁴ Apg. 19: "Paulus hade farit genom de övre delarna av Efesus och fann några lärjungar." Han sa: "Lärjungar". De hade ett härligt möte. De följde en man vid namn Apollos, som var en omvänd advokat, en baptist som trodde på Johannes Döparen och genom Skrifterna bevisade att Jesus var Kristus.

²⁶⁵ Paulus var på genomresa och hade träffat Akvila och Priscilla i 18:e kapitlet i Apostlagärningarna. Och han gick för att äta middag, eller nånting, med Akvila och Priscilla. De berättade för honom om den här fine mannen. De gick för att höra honom. Han lyssnade till honom den kvällen. Han sa: "Han är mycket bra. Det där är mycket fint. Det är bra, men" sa han, "har Ni fått Den Helige Ande sedan Ni kommit till tro?"

²⁶⁶ Hur är det ställt med Er stackars baptister där bak, tror Ni att Ni fick Den Helige Ande *då* Ni kom till tro?

²⁶⁷ Han sa: "Har Ni fått Den Helige Ande *efter* att Ni kom till tro?"

²⁶⁸ Det var nån som sa: "Det står inte så där."

269 Jag trotsar det där. Jag har den autentiska grekiskan här, hebreiskan också. Bibeln säger det både på grekiska och hebreiska och även arameiska. Alla tre, jag har dem här, som säger: "Har Ni fått Den Helige Ande *efter att* Ni kom till tro?" Det är riktigt. "Har Ni fått Den Helige Ande *efter att* Ni kom till tro?"

270 Han sa: "Vi vet inte ifall det finns nån Helig Ande."

271 Då sa han: "Vilket dop blev Ni då döpta med?"

272 De sa: "Vi har redan blivit döpta av den man, som döpte Herren Jesus Kristus. Vi har blivit döpta med Johannes dop", i samma vattenhål kanske, "samme man."

273 Paulus sa: "Det fungerar inte. Han döpte bara till bättring, inte till syndernas förlåtelse."

274 En del av Er Oneness-folk kommer och — och döper så där, fel. Ni döper så där till — till frälsning. Vattnet frälsar inte en människa, det är Blodet, omvändelsen. Inte genom dop till pånyttfödelse. Nej, min herre! Pånyttfödelsen kommer genom Anden. Dopet är ett yttre uttryck för det inre pånyttfödelseverk, som har gjorts. Förstår Ni? All right, Lägg märke till detta!

275 Han sa: "Har Ni fått Den Helige Ande efter att Ni kom till tro?" De sa: . . .

276 Han sa: "Vi vet inte om det finns nån Helig Ande."

277 Han sa: "Hur blev Ni döpta?"

278 "Vi blev döpta med Johannes dop", sa de.

279 Han sa: "Johannes döpte visserligen till bättring, till bättring, och sa att 'Ni skulle tro på Honom', Lammet, Offret, som skulle komma, på Herren Jesus Kristus." Och då de hörde det lät de döpa sig igen i Jesu Kristi Namn. Och Paulus lade händerna på dem, och de fick Den Helige Ande och talade i tungor och profeterade.

²⁸⁰ Säg mig att det där inte är Skriften, och visa mig något ställe där nån nånsin döptes på något annat sätt i Nya Testamentet än i Herren Jesu Kristi Namn! Visa mig!

²⁸¹ Den helige Agabus, och många av de andra som döptes ända fram till tiden för — för — för Konciliet i Nicea, och varenda en av dem döptes i Jesu Kristi Namn. Missionärerna bearbetade fälten med Jesu Kristi Namn.

²⁸² Men då Konciliet i Nicea kom, måste de ha tre gudar. De tog ner Paulus. . . tog ner Jupiter, rättare sagt, och satte upp Paulus. De tog ner Venus och satte upp Maria. De hade alla sorters gudar, alla sorters helgon, allt möjligt annat, och gjorde sig ett treenighetsdop och gav det till protestanterna! Och de sväljer det fortfarande.

²⁸³ Men aftontidsljuset har kommit nu. Profeten sa: "Det ska bli ljust när aftonen kommer."

Det ska bli ljust när aftonen kommer
 Vägen till Härligheten ska Du säkert
     finna
 I vattenvägen, det är ljuset idag
 Begraven i Jesu dyra Namn
 Ung och gammal vänd om från all
     Din synd
 Den Helige Ande ska förvisso
     komma in
 Aftontidsljuset har kommit
 Det är faktum att Gud och Kristus
     är en och densamme.

²⁸⁴ Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen". — Red.] Petrus sa på pingstdagen: "Låt detta bli känt för Er, Israels hus, att Gud har gjort just denne Jesus, som Ni har korsfäst, till både Herre och Messias." 16:e versen i 2:a kapitlet. Ja! "Gud har gjort just denne Jesus, som Ni korsfäste, till både Herre och Kristus. Låt hela Israels hus få veta och vara förvissat om det."

²⁸⁵ Jag talade med en jude för inte så länge sedan, här uppe vid Davids Hus, han sa: "Ni hedningar kan inte skära Gud i tre bitar och ge Honom till en jude. Vi vet bättre än så."

²⁸⁶ Jag sa: "Det är just det, rabbi. Vi skär inte Gud i några tre bitar. Tror Ni på profeterna?"

Han sa: "Javisst!"

Jag sa: "Tror Ni på Jes. 9:6?"

Han sa: "Ja."

Jag sa: "Vem talade profeten om?"

"Messias."

Jag sa: "I vilket förhållande står Messias till Gud?"

Han sa: "Han kommer att vara Gud."

Jag sa: "Det är riktigt." Amen.

²⁸⁷ Så är det, ser Ni. Så man kan inte skära Honom i tre bitar.

²⁸⁸ Om Ni missionärer här... En av dem ska till judarna, tror jag, den här mannen, som sitter *här*. Försök aldrig att ge juden något "Fadern Sonen och Den Helige Ande"! Han kommer kvickt att tala om för Dig att han vet var det kom ifrån, "Konciliet i Nicea". Han kommer inte att lyssna till det där. Men låt honom se hur Gud blev kött och att Han är den enda Gud som finns! Gud skapade kött i mänsklig form och levde ibland oss för att helga oss, för iväg, för att Han själv skulle kunna komma i form av Den Helige Ande. Gud, Fadern, och Den Helige Ande är samma person.

²⁸⁹ Bibeln säger i — i Jesu Kristi släktregister, i 1:a kapitlet i Matteus, där står det: "Abraham födde Isak. Isak födde Jakob." Längre fram står det, och sedan i... Låt mig läsa det, så vet Ni precis vad jag talar om. Matteus, det 1:a kapitlet. Och vi ska... Låt oss nu börja på 18:e versen!

*Med Jesu Kristi födelse gick det till så här.
Då... Maria, hans mor, hade blivit trolovad
med Josef, befanns hon, innan de kom
tillsammans, vara havande av...*

²⁹⁰ "Gud Fader"? Står det så? [Församlingen säger "Nej." — Red] Befanns vara med barn med vem? ["Den Helige Ande"] Den... [Tomt ställe på bandet.] Jag trodde att Gud Fader var Hans Far! Så Gud Fader och Den Helige Ande är samma Ande, annars hade Han två fäder.

Nu var Josef, hennes man, en rättsinnig man, . . . Ville inte göra henne till ett offentligt exempel, tänkte hemligen skilja sig från henne.

Men när han tänkte på detta, se, då visade sig en Herrens ängel för honom i en dröm och sa: "Josef, Davids son, frukta inte . . . Att ta till dig Maria, din hustru, för det som är avlat i henne är av . . .

²⁹¹ Gud Fader? Va? . . . [Församlingen säger: "Nej. 'Den Helige Ande'" — Red.] Den Helige ande. Vem var då Jesu Kristi Far? ["Den Helige Ande."] Den Helige Ande. Vad är Det Där i Dig? ["Den Helige Ande."] Ja, det är också Gud Fader, eller hur? ["Amen."] Visst!

"Och hon ska föda en son, och du ska ge honom namnet Jesus . . .

²⁹² Här är Gud Fader. här är Gud Den Helige Ande. Och här är Gud Sonen, ser Ni, det är tre Gudar. Bibeln säger inte så. De här två måste vara samma person, annars hade Han två fäder. Förstår Ni? Han kan inte ha två fäder. Det vet Ni.

Och hon ska föda en son, och Du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk ifrån deras synder."

Allt detta har skett, för att det skulle fullbordas, som var sagt av Herren genom profeten som sa:

" . . . en jungfru ska bli havande och föda en son, och man ska ge honom namnet Emmanuel", vilket betyder Gud med oss.

²⁹³ Det där är 1:a kapitlet i Matteus.

²⁹⁴ Matteus 28:19 där Jesus sa: "Gå och döp i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn!" Vad

är Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn? [Församlingen säger: "Jesus Kristus." — Red.] Jesus Kristus, naturligtvis.

²⁹⁵ Man läser en kärlekshistoria, det står: "John och Maria levde alltid lyckliga därefter." Vem är John och Maria? Gå tillbaka till början av berättelsen och ta reda på det!

Om det inte finns något sånt, inget namn "Fader, Son eller Helig Ande", Vem, vems namn är det då? Gå tillbaka till början av berättelsen och se efter vem Han talade om!

²⁹⁶ Petrus sa på pingstdagen: "Gör bättring allesammans och låt döpa Er i Jesu Kristi Namn till syndernas förlåtelse." Han hade uppenbarelsen.

Johannes hade uppenbarelsen.

²⁹⁷ Jesus *var* Uppenbarelsen, Han framställde Sig just här i Skriften: "Jag är han, som var, som är och som ska komma, den Allsmäktige." Huiiii! All right.

²⁹⁸ Låt oss nu få tag i 7:e versen, raskt nu, så att vi kan komma ut så fort som möjligt:

... *Den Allsmäktige*

... *Väldet, äran och väldet i evigheternas evigheter. Amen.*

Och gjort oss till ett konungadöme, till präster åt Gud Sin Fader, och honom tillhör äran och väldet i evigheternas evigheter. Amen.

²⁹⁹ Ser Ni uppenbarelsen där hur den uppenbaras? Hur Gud... Människor kliar sig i huvudet och sliter sitt hår osv. i sina försök att finna vad Fadern, Sonen och Den Helige Ande är, få det till tre i en.

Slit inte Ditt hår och klia Dig inte i huvudet! Se bara uppåt! Uppenbarelsen kommer ovanifrån. Och det är riktigt. Han kommer att uppenbara, att det inte är Fadern, Sonen och Den Helige Ande. Det är tre ämbeten, som en enda Gud levde i.

³⁰⁰ I ämbetet "Ande", var Han ensam, för den mänskliga varelsen är på väg ner. Så skapade Han Sig en kropp, bodde i den för att framställa Sitt eget blod.

Inte på sexuell väg, som det var i Edens lustgård, utan för att framställa en kropp, som kunde skapa. Och genom denna jungfrufödda kropp gav Han ett Blod, som helgade oss och löste oss från vår otro, för att vi skulle tro på Honom. Så vi gör det, vi tar emot Honom i våra hjärtan, det är Gud i oss. Gud: Fader, Son och Helig Ande. Förstår Ni? Precis som Profet, Präst och Kung. Det är samma sak. All right.

³⁰¹ Den 7:e versen nu, det här är tillkännagivandet. Tillkännagivandet är:

Se, han kommer med skyarna och vartenda öga ska se honom, . . . även deras som har stungit honom, och alla jordens släkter ska jämra sig för hans skull.

³⁰² Å! Hur mycket tid har vi? Det där är vackert. Skulle Ni kunna kosta på trettio, tjugo minuter till? [Församlingen säger "Ja." — Red.] Kan Ni? ["Amen."] All right. I morgon . . . I kväll ska vi försöka få med resten av Patmosvisionen, ikväll. Idag ska vi bli färdiga med tillkännagivandet.

³⁰³ Å! Känns det fint? [Församlingen säger: "Amen!" — Red.] Älskar Ni de här gamla Bibelversarna? ["Amen!"] Det är uppenbarelsen. Va, vad är det? I den här boken sträcker Gud Sig ner, tar av slöjan och säger: "Där är Han, Profet, Präst, Konung, Fader, Son, Helig Ande, Han som var, som är och som ska komma. Allt det där. Det är Gud!"

³⁰⁴ Låt oss ta av slöjan bara i några minuter nu, Herren hjälper oss att dra slöjan från våra ögon. Och . . .

Se, Han kommer med skyarna, . . .

³⁰⁵ Hur kommer Han nu? "Med skyarna". Vilken slags skyar? Härlighetens skyar. Inget av de här åskmolnen, regnskyarna, utan härlighetsskyar.

Lägg märke till vilken slags sky Han var skrudad i då Petrus och de andra såg synen av Honom på Förklaringsberget, en sky överskuggade Honom. Hans kläder sken. Han var skrudad i en sky, Guds kraft.

³⁰⁶ Å, vi kommer fram till det i de här församlingstidsåldrarna. Jag ska säga Er, det — det rör

vid mitt innersta att tänka på det, Hans Tillkommelse. Jag ser den tid vi lever i, då ingenting, inget hopp finns kvar utom Hans Tillkommelse.

307 Nu ska vi fort få tag i det här. Kom nu ihåg:

. . . Allas ögon ska se honom, . . .

308 Det där var inte borttryckelsen, då. Var det? [Församlingen säger: "Nej." — Red.] Förstår Ni? Det var inte borttryckelsen. Det var inte borttryckelsen. Vad talade Han om? Den andra tillkommelsen.

. . . Ja också deras, som har stungit honom, och alla släkter på jorden ska jämra sig för hans skull.

309 Nu ska vi gå tillbaka och få litet historia. Låt oss gå tillbaka till Sakarja och få tag i det 12:e kapitlet i Sakarja! Sakarja. All right.

310 "Och Herren ökade dagligen församlingen med dem som lät sig frälsas." Hur tacksamma är vi inte för den goda uppenbarelsen av Jesus Kristus! Är Ni inte lyckliga över Honom? [Församlingen säger: "Amen." — Red.] Nu ska vi få ut detta i bokform så fort vi möjligtvis kan till människorna, och då kan Du få det och läsa det i lugn och ro i Ditt rum osv. och studera det själv. All right.

311 Sakarja, Sakarja, det 12:e kapitlet nu i Sakarja. Och vi ska ta det här under mycken bön nu. Och jag vill ta med det här till Guds ära. Sakarja 12 nu, låt oss börja med 9:e versen! Lyssna noga nu, han talar om Tillkommelsen! Sakarja 12, med början på den 9:e, den 9:e versen, "Och det ska ske." Sakarja profeterar fyrahundraåttiosju år före Kristi tillkommelse.

Och det ska ske på den tiden, att jag ska söka förgöra alla . . . Folk som kommer mot Jerusalem. (Tänk på det!)

Och över Davids hus och över Jerusalems invånare ska jag utgjuta en nådens och bönens ande, och de ska se upp till mig som de har stungit.

³¹² När återvänder nu evangeliet till judarna? Då hedningarnas tid är fullbordad är det dags för evangeliet att gå till judarna. Å, jag skulle kunna, om jag bara kunde få förutsäga något litet, som kommer att ske just här, ser Ni, just i den här tiden. Förstår Ni? Det kommer att ske snart. Vi kommer till det i Församlingstidsåldern. Och detta mäktiga, som snart ska ske, kommer att föra vidare till Uppenbarelsboken 11 och ta upp de där två profeterna, Elia och Moses, som kommer tillbaka igen till judarna. Vi är redo för det. Allting håller på att ställas i ordning, precis färdigt. Det här Budskapet till hedningarna, precis som judarna gav det till hedningarna, kommer hedningarna att ge det tillbaka till judarna igen. Och så kommer borttryckelsen.

³¹³ Kom nu ihåg att den här tillkommelsen, efter vedermödan... Församlingen går inte genom vedermödan. Det vet vi, Bibeln säger det. Förstår Ni? All right.

³¹⁴ Över Israels hus ska Han nu utgjuta (vad då?) Samma Helige Ande, ser Ni, sedan hednaförsamlingen har farit.

... Och de såg upp till mig som de har stungit. Och de ska sörja honom, som en som sörjer sin ende son, och ska sörja honom bittert, som man sörjer sin förstfödde.

Och på den dagen ska det vara... Stor sorg i Jerusalem,... Och sorg... I — i Megiddons dal.

Och — och landet ska sörja, varje familj för sig, Davids hus' familj för sig, och ... Natans hus' familj för sig, ... Och vart och ett av husen för sig.

³¹⁵ Vad kommer att ske, då de inser det? Vad kommer att hända, då Han kommer i Härlighetens skyar, då Han uppenbaras för andra gången? Och då de judar, som har genomstungit Honom... Som Ni vet säger ett annat bibelställe, att de ska fråga Honom: "Var fick Han de där såren?"

316 Han svarar: "I mina vänners hus."

317 Och det kommer inte bara att bli en sorgens tid för judarna, som förkastade Honom som Messias, utan det blir också en sorgens tid för de kvarlämnade hedningar, som har tagit emot. . . som har förkastat Honom som sin Messias för den här tidsåldern, de ska jämra sig och gråta. Den sovande jungfrun ska jämra sig. Det är den församlingen, som vägrade att få olja i sitt Ljus. Det var tio jungfrur, som gick ut, allesammans goda människor, men fem av dem hade olja i sin lampa. De andra fem var goda människor, goda människor, men de såg inte till att ha olja i sin lampa. "Och de kastades ut i mörkret, där det ska vara gråt, jämmer och tandagnisslan."

318 Här är det: "Där ska vara jämmer." Bibeln säger här att där ska vara jämmer, och sån sorg att till och med. . .

319 Här ska jag ge er ett till, Första Mosebok 45, om Ni vill ha fatt i det där. Låt oss se på det ett ögonblick och läsa det också, i Första Mosebok, det. . . Jag tror att det är i 45:e kapitlet i första Mosebok. Jag skulle vilja få med det här, då Josef ger sig tillkänna för de — de sina. Och vi ska ta med det här, bara visa förebilderna till vad som kommer att ske på den tiden. Sedan ska vi binda samman det.

Då kunde Josef inte längre betvinga sig inför. . . Dem som stod omkring honom, och han ropade: "Må alla gå . . . Från mig."

Kom nu ihåg det, då Josef skulle ge sig tillkänna, ropade han: "Må alla gå ut ifrån mig!"

Och ingen stod där tillsammans med honom, då Josef gav sig tillkänna för sina bröder.

Och han grät högljutt, och egyptierna och Faraos hus hörde honom. (Han måste ha skrikit!)

Och Josef sa till sina bröder: "Jag är Josef. Lever min far ännu?" Och hans bröder kunde inte svara honom, för de blev förskräckta i hans närvaro.

Och Josef sa till sina bröder: "Kom fram till mig, jag ber Er." Och de kom fram. Och han sa: "Jag är Josef, Er bror, som Ni — som Ni sålde till Egypten."

Var nu inte bedrövade för det och var inte arga på Er själva för att Ni har sålt mig hit, för Gud sände mig före Er för att bevara liv. (Å, så vackert!)

För dessa två år har . . . Hungersnöd varit i landet, och . . . Under vilka ska bli, det varken ska bli brodd eller skörd.

Och Gud sände mig före Er, för att bevara efterkommande åt Er på jorden och för att rädda Era liv genom en mäktig förlossning.

³²⁰ Låt mig nu bara ta och jämföra det där med Sakarja 12, bara för ett ögonblick! Nu vet vi det där bildlikt. Om man undervisar i förebilder, då får man det alltid rätt, tror jag, i — i förebilder.

³²¹ Då nu Josef föddes, blev han hatad av sina bröder. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Red.] Nu vill jag visa Er, att Josef representerar den andefyllda Församlingen. Josef blev hatad av sina bröder. Varför? Därför att han var andlig. Josef rådde inte för att han kunde se syner. Han rådde inte för att han drömde drömmar, ser Ni, och kunde tyda drömmar. Han . . . Det var det som fanns i honom. Han kunde inte visa något annat än det som var i honom. Så då hatade hans bröder honom utan orsak. Men hans far älskade honom, för hans far var profet.

³²² Ser Ni hur det var med Jesus? Gud älskade Sin Son, men bröderna, fariséerna och sadducéerna, hatade honom därför att han kunde hela de sjuka och förutsäga saker och ting och se syner, uttyda. Förstår Ni vad jag menar? "De hatade honom utan orsak."

³²³ Och vad gjorde de med Josef? De låtsades att han var död, och de kastade honom i ett dike. Tog en blodig sjufärgad klädnad, som hans far . . .

³²⁴ Det finns bara sju färger i regnbågen. Och vi vet vad regnbågen . . . Vi kommer till det lite senare

i kväll, tror jag. Regnbågen över Honom här, Jesus, där "Han ser ut som jaspissten och karneol, och en regnbåge". En regnbåge är ett förbund.

³²⁵ Och det var Guds förbund med Josef. Och så hade de blod på hans mantel och tog den med tillbaka till fadern. Och han troddes vara död. Och . . .

Men han uppstod ur diket och sattes i ett — ett . . . såldes till Farao, nånstans i Egypten, och en general hade honom. Och då de gjorde det då blev han beskylld för något skamligt och kastades i fängelse. Och där profeterade han och sa två män hur det skulle gå för den ene och den andre, munskänken och en — en bagare, allt efter deras drömmar.

³²⁶ Och sedan blev han upphöjd, därifrån, till Faraos högra sida. Och ingen kunde nå Farao, annat än genom Josef. [Blankt ställe på bandet. — Red.]

³²⁷ Ge akt på detta nu, då Josef såldes till egyptierna! Och lägg märke till att allt vad han gjorde var en förebild till Kristus! Se på den där munskänken och bagaren där, de hade båda drömmar. Och Jesus, då Han var i Sitt fängelse. Kom ihåg att Josef var i fängelse! Och då Jesus var i Sitt fängelse, (hur?) fastspikad på ett kors, var det en som blev frälst och en gick förlorad. Josef, då han var i fängelse blev en frälst, en gick förlorad.

³²⁸ Och lägg så märke till att sedan Jesus tagits ner från korset, blev Han upphöjd till Himmelen och sitter på Den Store Andens, Jehovas, högra sida. "Ingen kan komma till Gud annat än genom mig." Inga *Ave Maria*, inga salig *den här* eller salig *den där*. Utan genom Jesus Kristus, "den ende medlare som finns mellan Gud och människa", ser Ni, den dyrbara kropp, som Gud bodde i, ibland oss, som tog Guds Namn. Och Gud tog ett mänskligt namn. Gud tog . . .

³²⁹ Se här! I begynnelsen, då Adam . . . Jag kan bara inte komma ifrån det där. Det verkar som om nån inte fattar det, nånstans. Se! I begynnelsen . . . Låt mig visa Er en sak igen, Den Helige Ande manar mig att göra det här. Jag lämnar mitt ämne för en minut. Då de första nyheterna kom till Härligheten

att sonen, Adam, hade gått förlorad, sände Gud då en ängel? Sände Han en son? Sände Han nån annan? Han kom själv, för att återlösa Sin förlorade son. Halleluja! Gud anförtrodde det inte åt nån annan än Sig själv. Gud blev kött och bodde ibland oss och återlöste människan, själv. Det är: "Vi är frälsta", säger Bibeln, "genom Guds blod." Den dödlige, Gud var... Den odödlige Guden blev dödlig för att ta bort synden, för att själv vara Lammet, för att gå in i Härligheten, beslöjad, och med Sitt eget blod inför Sig innanför förlåten.

³³⁰ Josef nu, ner till Egypten for han. Och där upphöjdes han från sitt fängelse till Faraos högra sida, och blev den som hade hand om allt. Och allting lyckades väl på Josefs tid.

³³¹ Nu, då Jesus kommer tillbaka, ska till och med öknen blomstra som en ros. Han är Framgångens Son, liksom Josef.

³³² De satte Josef i... Generalen hade honom i sitt hus, allting han gjorde lyckades han med. De satte honom i fängelse, och hela fängelset blev lyckosamt. Allting de gjorde lyckades han med. Och då han upphöjdes till Faraos närmaste man, näst Farao, lyckades allting bättre i Egypten än nån annanstans i världen.

³³³ Då Han kommer tillbaka, kommer det att bli ett framgångens land. De gamla öknarna kommer att blomstra, och det kommer att finnas mat överallt. Vi kommer, var och en, att kunna sitta under vårt eget fikonträd och skratta och fröjda oss, och leva för evigt i Hans närhet, då Han kommer tillbaka som Konung.

³³⁴ Han var Människoson, Profet. Amen! Han var Människoson, Offer, Präst. Han är Människoson som Konung, Davids Son, som sitter på Sitt majestäts tron. Människoson, Han är denne Gud, uppenbarad som Människoson, Han kom ner och blev människa för att ta bort synderna från världen. Han blev människa som Profet. Han blev människa som Präst. Han blev människa som Konung, Himmelens Konung,

de Heligas Konung, den evige Konungen, har alltid varit Konung och kommer alltid att vara Konung, den Evige Konungen.

³³⁵ Lägg nu så märke till Josef! Innan Josef gick ut måste de stöta i basun, först. Och folk ropade: "Böj knä för Josef!" Vad en människa än höll på med, sålde en vara på gatan, då den där basunen ljöd böjde hon knä. En skulle just räcka ut handen för att få sina pengar, men han böjde knä, Josef kom. Å! Och hovmannen, som just skulle till att förrätta sin tjänst, vad gjorde han? Han måste sluta. "Josef kommer." Basunen ljöd.

³³⁶ En vacker dag ska allting, till och med tiden, stanna. "Då Guds basun ska ljuda, och de i Kristus döda ska uppstå, och morgonen gryr, evigt ljus och klar." Allting ska böja knä. "Allas knän ska böjas och alla tungor ska bekänna sig till Det."

Börja nu! "Somligas synder går före, andras följer efter."

³³⁷ Men lägg nu märke till vad som skedde! Så härligt! Då Josef då ... Efter att han hade gift sig med en hedning och fått familj, Efraim och Manasse, hans söner. Har Ni lagt märke till på slutet, då Josef... Jakob började välsigna Efraim och Manasse? Då han skulle lägga händerna på dem satte han Efraim till höger och Manasse till vänster, för att den högra handen skulle välsigna den äldste. Men då han började be, korsades hans händer, och han gav den yngste välsignelsen med höger hand i stället för den som stod till höger.

³³⁸ Och Josef sa: "Inte så, far!" Han sa: "Du har gett Manasse välsignelsen i stället för Efraim."

³³⁹ Och han svarade: "Gud korsade mina händer."

³⁴⁰ Vad? Från judarna, de äldsta, Guds först utvalda, kom genom Korset välsignelsen tillbaka till hedningarna för att få tag i Bruden! Välsignelsen kom genom Korset från juden till hedningen. Förkastade! De förkastade Korset, därför fick Han Hedningbruden.

³⁴¹ Då nu Josef tidigare, då han blev sårad av sina bröder, som . . . De hade varit borta från gemenskapen i många år, judarna.

³⁴² Se upp nu! Vi kommer tillbaka till Sakarja nu, där de jämrar sig och sörjer och jämrar sig. Och familjerna till och med skiljer sig från andra familjer, går ut och säger: "Hur kunde vi göra det? Hur har vi nånsin kunnat göra det?" När de säger: "Var fick Du de där ärren, de där märkena i Dina händer?", just de som genomborrade Honom. "Han ska komma i skyarna, och de ska se Honom, just de som genomborrade Honom. Och varje hus ska sörja och de ska jämra sig." De kommer inte att veta, vad de ska göra.

³⁴³ Och då Josef . . . Ni känner till berättelsen. Då han såg sina bröder och låtsades att han inte kunde hebreiska och fick tolken att tolka åt sig. Och han betedde sig som om han inte kunde hebreiska, men han ville ta reda på sanningen. Och så, slutligen, en dag då de tog med sig hans lillebror, har Ni lagt märke till det? Det var Benjamin, som satte Josefs själ i brand.

³⁴⁴ Vad är det idag, som kommer att sätta Hans, vår Josefs, Jesu själ i brand? . Den där unga församlingen, som har varit i ett land där nere, har hållit Guds bud. Och det är ett nyfött folk, som har samlats i Palestina och återupprättats igen. Davids sexuddiga stjärna, den äldsta flaggan i världen, en nation har fötts de senaste åren. Där är Israel.

Nationer bryter samman, Israel
vaknar,
De tecken som Bibeln förutsade
Hedningarnas dagar är räknade,
tyngda av skräck
Vänd om, o skingrade, till Ert eget!
Återlösningens dag är nära,
Människor får hjärtfel av fruktan,
(se på Er bomb, atomljuset)
Var fyllda med Anden, Din lampa
putsad och klar,
Se uppåt! Er återlösning är nära.

Falska profeter ljuger, de förnekar
 Guds Sanning,
 Att Jesus Kristus är vår Gud.
 Glory! Men uppenbarelsen har
 kommit.

Så vi ska vandra i apostlarnas spår,
 just där de har gått.

För återlösningens dag är nära,
 Människor får hjärtfel av fruktan.
 Var fylld med Guds Ande, Din
 lampa putsad och klar,
 Se uppåt, Din återlösning är nära.

³⁴⁵ Å! Å, Josef, då han såg lille Benjamin stå där! Det var hans lille bror. Ni ser lille Benjamin nu där borta, han sitter där. Jordens — judarnas stammar återvänder dit, där det ska bli etthundrafyrtiofyrtusen av dem, som står där för att ta emot Kristus då de ser Honom komma. De kommer att säga: "Titta, det här är vår Gud, som vi har väntat på." Sedan får de syn på de genomstungna . . . "Varifrån kom de där?"

³⁴⁶ Han svarar: "I mina vänners hus."

³⁴⁷ Och de ska jämra sig och de ska gråta. Och varje familj, Davids och Naftalis stam, allesammans, kommer att avskilja sig, varenda familj, och gråta för sig själva då de ser Honom stå där i luften, Denne som de genomborrade.

³⁴⁸ Vad kommer Hans budskap att vara? Ge akt på vad Josef sa! Då han sa . . .

³⁴⁹ Ge akt på en annan sak! Då Josef hade barnen framför sig och såg på dem, såg han lille Benjamin. Han såg Efraim, han såg resten av dem där, Gad och allesammans. Och de tolv stammarna, de tio stammarna då, stod inför honom. Han såg dem alla stå där. Han visste att de var hans bröder. Och så fort han tittade på lille Benjamin fick han en klump i halsen. Visste att de var hans släktingar. Vad sa han? "Må alla gå ut ifrån mig!" Vad skedde med hans hustru och barn? De gick in i palatset.

³⁵⁰ Vart tar hedningförsamlingen vägen vid borttryckelsen? In i palatset. Bruden, halleluja,

Bruden tas bort från jorden i borttryckelsen. Sedan, då Han kommer tillbaka, är Hans Brud inte där, då Han ger Sig tillkänna för Sina bröder, judarna, de som genomborrade Honom, de som förkastade Honom. Men Hans hustru och Hans älskade, Hans närmaste vänner där, Hans — Hans egen gudasända livskamrat satt i templet.

³⁵¹ Och då han tittade, sa han att de var . . . De visste inte. De sa: "Å, denne store furste!" De började tala med varandra, å, om de där sakerna, om vad de hade gjort.

³⁵² Jag tror det var Efraim, nej inte Efraim, jag kommer inte ihåg det nu, vem det var som sa: "Vi skulle nog inte ha dödat vår bror, Josef." De sa: "Ser Ni, nu får vi igen för det." Ruben. Ruben sa: "Vi skulle inte ha dödat vår bror", sa han, "nu får vi igen för vad vi gjorde."

³⁵³ Och Josef stod där, de trodde inte att han förstod hebreiska. Å, å, å, å! Men han visste det.

³⁵⁴ En del tänker: "Kan inte förstå tungotal.", men Han vet allt om det. Ja. Det gör Han. Hedningarnas rike började med tungotal och uttydning i huvudet av guld (den förste ledaren) innan det föll. Vad avslutade denna första tid då Gud vände Sig till hedningarna? En handskrift på okänt tungomål på väggen, och en man där kunde tyda den och säga vad det var. Det avslutas på samma sätt. Amen! Började och slutar på samma sätt.

³⁵⁵ De trodde inte han kunde förstå det tungomål han talade, men han förstod det. De sa: "Ser Ni, vad vi får?"

³⁵⁶ Och då såg Josef att de var ledsna för vad de hade gjort.

³⁵⁷ Nu ser Han deras sorg och ånger för att de har förkastat Honom, så Han har en klump i halsen nu. Han är redo att låta Sin Församling lämna jorden, ta in Henne i Härligheten. Sedan återvänder Han och alla jordens stammar ska sörja.

³⁵⁸ Vad gjorde de? Ruben och allesammans började gråta, de sa: "Å! Å!" De fruktade och sa: "Det här är

han. Nu vet vi att vi är fast för det. Nu kommer han att döda oss. Nu. . . Vi vet att vi kommer att förgås med det samma, för det där är Josef, som har varit borta ifrån oss så länge. Det där är Josef, vår bror, nu är vi verkligen fast.”

³⁵⁹ Han sa: ”Var inte arga på Er själva. Gud gjorde detta för att bevara liv.”

³⁶⁰ Vad gjorde Gud? Varför förkastade judarna Jesus? För att vi hedningar, så att det folk Han kallade ut för Sitt Namns skull. . . Gud gjorde det för att bevara hedningförsamlingens, Brudens, liv.

³⁶¹ Alla stammarna som förkastade Honom kommer att sörja. De kommer att gömma sig i grottor och klippor och sånt. De vandrar över hela det här berget. De förkastade Det, Honom. Jordens alla släkter ska jämra sig för Hans skull. Och alla familjerna där i Israel kommer att avskilja sig. Familjerna kommer att skilja sig, den ena från den andra och säga: ”Varför gjorde vi det? Hur kunde vi förkasta Honom? Hur? Där står Han. Där är den Gud vi har väntat på. Och där är Han med spikmärkena i Sina händer, och vi gjorde det!”

³⁶² Det är exakt vad de där bröderna sa där nere, då de kom tillbaka och sa: ”Där är Josef, som vi sålde.”

³⁶³ Han sa: ”Jag är Josef, Er bror, som Ni sålde till Egypten.”

³⁶⁴ ”Å!” De var rädda. Och de sörjde och jämrade sig och sprang till varandra: ”Vad kan vi göra?”

³⁶⁵ Han sa: ”Var inte arga på Er själva, för det var Gud som gjorde allt detta. Gud sände mig i förväg.”

³⁶⁶ Gud skapade alla människor: vita människor, svarta människor, bruna människor, gula människor, alla människor. Gud skapade varenda människa. Han skapade hedningen, skapade juden. Han skapade allting. Alltsammans är till Hans ära. Och judarna måste vara, måste avvisa Det för att en Hedningbrud skulle tas ut.

³⁶⁷ Det är orsaken till att alla de här förebilderna finns. Så att Hedningbruden och hennes avkomma

med henne, den där härliga Pingstförsamlingen, tvagen i Lammets blod, med hela uppståndelsekraften levande i sig, en dag ska uppstå i Borttryckelsen (i ett nu, i ett ögonblick) för att fara och vara i Jesu närhet, medan Han återvänder (och avslutar allting) för att ge Sig tillkänna för Sina bröder.

³⁶⁸ Ge akt på vad Skriften säger här, till slut! Å!

Se, han kommer med skyarna, och vartenda öga ska se honom, (nu talar Han om den andra tillkommelsen, inte Borttryckelsen), och även de som har stungit honom . . .

³⁶⁹ Sjunde kapitlet och första versen . . . Rättare sagt sjunde versen i första kapitlet:

. . .allas ögon ska se honom, och även de som har stungit honom; och alla släkter på jorden ska jämra sig för hans skull. Ja, amen.

³⁷⁰ Sedan ger Han detta stora, mäktiga uttalande. Vem är detta? Vem är det, som de ska vänta på?

Jag är Alfa och Omega, jag är A och Z . . .
(Det grekiska A och Z, i grekiska alfabetet).

³⁷¹ Apg. 2:36, där Petrus sa: "Det finns inget annat namn under himmelen givet, genom vilket människor kan bli frälsta." Eller, nej, jag ber om ursäkt, jag citerade det fel. Han sa: "Må hela Israels hus säkert veta, att Gud har gjort denne samme Jesus, som Ni har korsfäst, till både Herre och Messias."

³⁷² I Johannes 14:7 och vers 12 sa Tomas: "Herre, visa oss Fadern, så är vi nöjda."

³⁷³ Jesus sa: "Så länge har jag varit hos Er, och du känner mig inte?" Han sa: "Den som har sett mig, har sett Fadern. Varför säger Du: 'Visa mig Fadern!?' Jag och min Fader är Ett."

³⁷⁴ Jag sa det där en gång till en person. Damen sa: "En minut bara, herr Branham!" Hon sa: "Ni och Er hustru är också ett."

Jag sa: "Men inte den sortens Ett."

Hon sa: "Ursäkta?"

Jag sa: "Ser Ni mig?"

Hon sa: "Det gör jag."

Jag sa: "Ser Ni min hustru?"

Hon sa: "Nej."

³⁷⁵ Jag sa: "Då är det olika sorters Ett. Han sa: 'Då Ni har sett Mig, *har* Ni sett Fadern.'" Så det var allt som behövdes.

³⁷⁶ Så i Johannes evangelium, i 1 Joh. 5:7-8 rättare sagt, alla Ni, som antecknar det. I 1 Joh. 5:7-8 står det i Bibeln. Den som talar, precis samme man som skrev den här uppenbarelsen, som Jesus gav honom, säger: "Det är tre som vittnar i Himmelen, Fadern, Ordet (Ordet är Sonen)... Fadern, Ordet och Den Helige Ande, och dessa tre är Ett. Det är tre som vittnar på jorden, vattnet, Blodet och Anden, och de är ense", de är inte ett, utan "de är ense om ett och det samma."

³⁷⁷ Man kan inte ha Fadern utan att ha Sonen. Man kan inte ha Fadern eller Sonen utan att ha Den Helige Ande. Det är riktigt. Men man... Och vattnet, Blodet och Anden, det är de beståndsdelar som behövs, för att komma in i Hans Kropp.

³⁷⁸ Då den naturliga födseln sker, vad är det första som händer då en kvinna föder ett barn? Det första är vatten. Det andra är blod. Är det riktigt? Det nästa är anden. Babyn drar andan och börjar andas. Vattnet, blodet och anden, det utgör den naturliga födelsen.

³⁷⁹ Likaså i den andliga födelsen. Vattendopet, Jesu Kristi Namn, rättfärdiggörelsen genom tron, att man tror på Herren Jesus Kristus. Vattnet! Vad kommer sedan? Blodet, helgelsen, reningen, att få ut henne.

³⁸⁰ Det var där Ni Nasarener gjorde fel, Ni gick bara så där långt och gick inte längre. Kärlet som är helgat på altaret, redo till tjänst, men inte i tjänst. "Saliga är de", bergspredikan, "som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska bli mättade." Kärlet är helgat. Det är sant.

³⁸¹ Det är liksom jungfrun. Ordet *jungfru* betyder "ren, helig, obesmittad, helgad." Fem hade olja, och fem var utan, fem var fyllda och de andra blev

bara kvar i helgelsen. "Har Ni undfått Den Helige Ande *efter att* Ni kom till tro?", Ni baptister, presbyterianer?

382 "Vi vet inte ifall det finns nån Helig Ande."

383 "Hur blev Ni då döpta?" Hmm.

384 Sedan han hade lagt händerna på dem, då, efter att de blivit frälsta och helgade, blev de fyllda med Den Helige Ande. Riktigt.

385 Vattnet, Blodet, Anden! Jesus kom för att tvätta, för att rena och för att helga en Församling, som Han skulle kunna komma och bo i. Med Sitt eget Blod. Han gav Sitt eget gudafödda Blod för att Han skulle kunna rena oss från vår sexuella födelse och ge oss ett helgat, heligt kärll, så att Han själv skulle kunna komma.

386 "En liten tid, och världen ser mig inte mer, men Ni ska se mig, för jag", personligt pronomen, "ska vara med Er, till och med i Er, intill tidens ände." Amen! "Hela vägen igenom ska jag vara med Er och i Er. De gärningar jag gör ska Ni också göra. Dessa tecken ska följa dem som tror." Gud i Församlingen. Å! Gudomlighet. "Det är tre som vittnar i Himmelen, Fadern, Ordet (Sonen), Den Helige Ande. De är Ett."

387 Nu kan man bli frälst utan att bli helgad. Man kan bli helgad utan att ha Den Helige Ande, det är riktigt, helgad ande utan att vara fylld. Helga sitt hjärta, rena hjärtat utan att fylla det med nånting. Det är vad det står: "Då den orene anden far ut ur en människa vandrar han omkring i ökentrakter. Kommer tillbaka och finner sitt hus fejat och prytt och kommer in. Det sista blir många gånger, sju gånger, värre för den personen än det första."

388 Det var det som hände med Er, Pilgrim Holiness, nasarener osv. Ni tog emot. Och då Den Helige Ande kom, började tala i tungor och ge under och tecken, kallade Ni det för "djävulen" och hädade Guds verk, kallade det "nånting orent". Och ser Ni nu, hur det har gått för Er församling? Kom ut ur det! Stunden är inne, det undervisas om Jesu Kristi Uppenbarelse, Gud, uppenbarad i Den Helige Andes demonstrerande kraft. Amen. Återlösningens dag är nära.

389 Gudomen i Honom, 1 Tim. 3:16.

... Utan motsägelse stor är gudaktighetens hemlighet: "För Gud uppenbarades i köttet, ... Sågs av änglar, ... Troddes i världen, upptogs i härligheten."

390 Å, bara vidare och vidare och vidare! Men var är vi nu? I slutet på åttonde versen.

391 Ikväll börjar vi med den — den nionde versen, *Synen På Patmos*. Å, där är stora ting i beredskap för oss. Älskar Ni Honom? [Församlingen säger: "Amen!" — Red.]

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
Ty han först älskat mig,
Och köpte min frälsning
På Golgata trä.

392 Gör Du verkligen det? Har Gud gett Sig tillkänna för Dig, avslöjat att Han är Guds Son, Jesus Kristus, Gud uppenbarad i kött för att ta bort synden? Han uppenbarar Sig i dessa dagar i Sina församlingar, ger Sig tillkänna.

393 Just de här sakerna, som pågår i Församlingen, ge akt på och se efter då den här predikan är slut, om inte Bibeln säger att dessa ting ska ske, precis exakt! Se efter om de inte exakt gjorde det i den efesiska tidsåldern, och Pergamus, Tyatira osv., varenda tidsålder!

394 Den talar om hur Luther skulle göra och hur Wesley skulle göra. Och hur det här pingstsamfundet kommer att gå in i ett laodiceiskt, ljumt tillstånd, men mitt i det där kommer Han att dra folk. Det är riktigt. Exakt. Vi är vid änden. Å, jag är så glad. Och å, då jag har sett mig själv bryta med det och ser mina vänner osv. och ser världen och det kaos den befinner sig i. Och så tänka sig att Herrens tillkommelse är så nära. Vi är vid tidsålderns slut.

395 Människor får hjärtfel av fruktan. Överallt, alla, det är alarm, och på radio, hela tiden: "Var beredda på ett luftanfall! Ta in *det här* och *det där*, och gå ner i källaren!" Hur ska man kunna gömma sig undan

det där? Det går inte att gömma sig undan det. Det kommer att gå hundrafemtio fot ner i marken, på en omkrets av hundrafemtio engelska mil. Å, dess stötvåg skulle... Om det träffade här, skulle det jämna Indianapolis med marken. Å, det skulle spränga Indianapolis i bitar, träffa just här i Louisville, ser Ni, en av de där. Svårt att säga vad de har mer än det.

³⁹⁶ Och se, man måste inte. Inte då! Det måste inte vara Ryssland som gör det, Cuba kan göra det, vilken liten plats som helst. En — en liten, liten plats, så stor som Alcatraz där ute skulle kunna göra det, täcka hela världen. Allt de behöver göra är att bara rikta in den och dra i ett enda snöre. Man behöver ingen arme. Man behöver bara en enda fanatiker i djävulens händer för att göra det. Det är exakt riktigt. Han skulle göra det, och så är alltsammans över. Allt är över sedan.

³⁹⁷ Men å, låt mig ge Er det här härliga! Då vi ser det där så nära, då vi ser att det skulle kunna ske innan morgonen, kom ihåg att Församlingen far hem innan det där sker. Borttryckelsen äger rum innan.

³⁹⁸ För att Ni inte ska blanda ihop det, som Jesus sa: "Som det var på Noas tid, som det var på Lots tid." Kom ihåg att innan något regn föll, var Noa i arken. Förstår Ni? Noa var i arken. Han bars över genom det här. Och nu var Noa en förebild till judarna. Men Enok gick hem utan att dö. Och då Noa såg att Enok försvann, då visste han att det var dags att börja med arken. Riktigt. Det var Noas tecken, då Enok gick hem. Och så fort Hednaförsamlingen tas bort, då ger Han Sig tillkänna för Israel. Förstår Ni? Det är riktigt.

³⁹⁹ Kom ihåg Lots tid, som Jesus sa, innan nån eld nånsin träffade jorden, så sa ängeln: "Raska på, skynda Er! Ut härifrån, för jag kan ingenting göra förrän Du har kommit härifrån!" Innan nån eld träffade jorden, var Lot och hans familj ute och borta. Så borttryckelsen kommer innan vedermodan sätter in.

⁴⁰⁰ Vedermodan. Många människor blandar ihop det. Vi ska reda ut det den här veckan, om Herren vill, med Herrens hjälp. Kom ihåg att man väntar på en väldig vedermodoperiod, som var, om man ser förebilden

till den i Bibeln, så var det Jakobs besvärliga tid, ser Ni, då han hade det besvärligt. Det hade ingenting att göra med hedningarna. Hedningen har ingenting att göra med det. Ingen förebild i Bibeln till det. Hednaförsamlingen rycks bort!

⁴⁰¹ Och man väntar på att "vattnet ska förvandlas till blod" och såna saker. Det har återigen med Israel att göra, som det var på Moses och Elias tid, då de kommer tillbaka. Elia kommer tillbaka för fjärde gången, i Anden. Ingen av dem dog.

Dvs. Moses dog. De kom inte underfund med var han begravdes. Han måste ha uppstått nånstans mellan då och där, för på Förklaringsberget var han med och talade med Jesus. Eller hur? [Församlingen säger: "Amen." — Red.] Förstår Ni?

⁴⁰² Så de kommer tillbaka och blir dödade och ligger på den andliga gatan, som kallas "Sodom", där vår Herre korsfästes, Jerusalem. De kommer att predika för judarna och slå jorden och tillsluta himmelen osv. Och slutet på verksamheten bland hedningarna kommer att leda över till och knytas samman med det där, och hedningarna far hem, och den verksamheten fortsätter. Alltings undergång kommer. Två tredjedelar av jorden faller och allting annat. Då de där döda kropparna låg på gatan i tre dagar, ge akt på vilken sort det var!

⁴⁰³ Titta på de här bilderna jag fick nerifrån Sydamerika, då de dödade den där pingstmissionären där och hans hustru, de låg på gatan, han och två små barn. En liten flicka och hennes lilla mage svällde upp *så där*. De ville inte ens begrava dem. Gick förbi, spottade på dem så där i tre eller fyra dagar. Broder Kopp tog bilderna, jag har dem hemma ser Ni. Det är så de gör.

⁴⁰⁴ Sedan skickar de gåvor, den ene till den andre. Se efter hur det där förebildas i Bibeln, så ser Ni vilken kyrka det är, som kommer att göra det där! Det är riktigt, det står för dörren och håller på att smyga sig in som en orm just nu, så listigt det bara kan vara, ett tecken på saker och ting, just nu.

⁴⁰⁵ Titta på profetian Gud gav mig år 33, hur det skulle ske: "De ska tillåta kvinnorna att rösta. Då de röstar, kommer de att välja fel person." Sju ting gavs, och fem av dem har redan skett. Nästa sak var att en mäktig kvinna, en kyrka, en makt eller nånting, skulle ta makten och regera i Förenta Staterna. Sedan såg jag det som om det bara låg i aska, då det avslutades. Det var ändens tid.

⁴⁰⁶ Det sades: "De ska ha en maskin, som kan köra. De behövde inte ha nån förare i den." De gjorde den just färdig. Det sades elva år . . .

Den Helige Ande sa till mig. Det finns på papper, man kan inte . . . Det kan inte förnekas. Där finns det på papper som Den Helige Ande sa det.

Elva år innan Maginotlinjen byggdes, sa jag: "Tyskarna . . . Amerika kommer bara att . . . President Roosevelt kommer att bli den störste kanaljen av dem alla." Och det är riktigt, det var han.

Inte för att såra Era känslor, demokrater, men jag talar om det för Er. Det är inte fråga om demokrater eller republikaner nu. Det är Jesus Kristus, Guds Son, som vi talar om. Jag är varken demokrat eller republikan. Jag är en kristen. Så då . . . , De . . . , Vad det nu var, men lägg märke till det där!

⁴⁰⁷ Och se här, här om dagen, om Ni vill se vilken avfällig skara det där är. Man tar de där maskinerna och fixar dem, så att varje gång man röstar för herr Nixon, så måste man rösta för den här andre mannen, samtidigt. Ja! J. Edgar Hoover drog ut maskinerna. Hur många har läst det? Ja visst, det står i alla tidningarna i nyheterna och överallt. Ser Ni var vi befinner oss?

⁴⁰⁸ Det finns inte längre nånting ärligt, annat än Kristus. Amen. Å, denna välsignade gamla Bok! Det är nånting! Det är den enda, som talar om för Dig vem Du är, varifrån Du kom och vart Du är på väg. Jajamensan! Denna välsignade gamla Bok, å, det där får mig att älska Honom. Gör inte Ni det? [Församlingen säger "Amen." — Red.]

Tro på Fadern, tro på Sonen
Tro på Den Helige Ande, dessa tre
är Ett.

Demoner ska skälva och syndare
vakna,

Tron på Jehova får allting att skaka.

⁴⁰⁹ Amen! Vilken stor dag, som ligger framför oss, vänner! "Uppenbarelsen om Jesus Kristus, som Gud gav till Sin ängel, och kom och tillkännagav det för Johannes, så att det skulle kunna bli känt genom församlingstidsåldrarna, det som är i beredskap åt oss."

⁴¹⁰ Må Herren välsigna oss nu, då vi står upp på våra fötter. Och vem det nu är, som spelar piano, ge oss ett ackord, om Du vill: *Tag det Namnet Jesus med Dig!*

⁴¹¹ Lyssna nu! Säkert finns det främlingar ibland oss här i Tabernaklet i förmiddag. Jag vill att Ni ska skaka hand med dem. Bjud dem med Er hem osv. Och välkomna alla! Jag vill att alla ska försäkra sig om att göra det.

⁴¹² Och kom ihåg att mötet börjar klockan sju ikväll. Och halv åtta kommer jag att tala över *Synen på Patmos*. I morgon kväll, om Gud vill, ska jag tala om den första församlingstidsåldern, Efesus, om församlingstidsåldern.

⁴¹³ Nu ska vi sjunga *Tag det Namnet Jesus med Dig*, vår lilla avslutningssång här i Tabernaklet. Och nu sjunger vi alla. All right.

Tag det namnet Jesus med Dig,
Barn av sorg och barn av ve.
Det ska ge Dig tröst och glädje,
Tag det med Dig vart Du går!

Dyra namn, o hur kärt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Dyra namn, dyra Namn, O hur kärt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.

⁴¹⁴ Innan vi nu sjunger nästa vers, vill jag att metodister, baptister, pingstväänner, katoliker, Nasarener, Pilgrim Holiness, att alla bara ska räcka

varandra händerna, skaka hand med nån framför Dig, vid Din sida, bakom Dig och säga: "Kristne pilgrim, min vän, jag är glad att ha Dig här i förmiddag. Glad att ha gemenskap med Dig omkring det som hör Gud till. Jag vet att vi har haft det härligt. Hoppas jag får se Dig här ikväll igen." Nånting sånt, då Ni skakar hand med folk framför, bakom och runt omkring Er.

Knäböjande vid Jesus namn,

Vi ses ikväll, broder Neville. Vi ses ikväll.

. . . fötter,

Till Kungars Kung vi kröner Honom
i Himlen

Då vår resa slutad är.

O, dyra namn, o hur kärt!

Jordens hopp och Himlens fröjd.

Dyra namn, o hur kärt!

Jordens hopp och Himlens fröjd.

Tills vi möts, tills vi möts,

Tills vi möts vid Jesu fötter.

Tills vi möts, tills vi möts.

Gud vare med Dig tills vi möts igen!

415 Medan vi böjer våra huvuden nu:

Tills vi möts, tills vi möts!

Om Du, efter att ha läst denna bok, skulle vilja få ytterligare information om pastor William Branham och hans verksamhet, var god kontakta nedanstående adress!

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

eller

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, SF-02761 ESPOO, FINLAND

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org